

- decif. 785. lib. 3. par. 3. divers. à Censuris verò latis extra Curiam; Rota indifferenter, & abique causa cognitione dat absolutionem, ad effectum Audientie, juxta notorium stylum Tribunalis. Rota in Parmen. Parochialis coram Sacrato, decif. recent. par. 4. tom. 2. decif. 236. à num. 12. usq. ad 15.*
1620. 21. Jul. — Potesť Episcopus cogere Canonicos, & Confessarios sub pœnâ pecuniariâ ad Congregationem Casuum Conscientie. *Congregat. Concil. apud Barbol. de Canonie. & Dignitat. cap. 27. num. 28. & iterum in Concil. sess. 5. de reform. cap. 1. num. 78. refert etiam Monacel. in Formulæ. leg. pract. par. 2. tit. 16. form. 10. num. 6.* 658
1620. 14. Jul. — Quando Excommunicatus vitandus non abstinet à conversatione, proceditur ad aggravationem Centurarum. *Congregat. Episcoporum in Mediolanen. apud Nicol. in Floscul. verb. Excommunicatio, num. 20.* 659
1620. 11. Aug. — Sacerdôs, si non audit Confessiones, cogi non debet ad Congregationem Casuum. *Congregat. Episcoporum in Mexicana, apud eund. ibid. verb. Sacerdos, num. 7.* 660
1620. 1. Oct. — Confessarium Regularium operari uti non possunt Ordinarii, etiam pro Confessariis extraordinariis, nisi in casu necessitatis. *Congregat. Episcoporum & Regular. apud Barbol. in Sum. Apostolicar. Decif. verb. Confessarius, num. 17. ex Sell. in select. Canon. cap. 14. num. 30.* 661
1620. 22. Dec. — Pro Animæ commendatione licet Confessario Monasterium ingredi cum Coenâ, & Srola, & non aliter. *Congregat. Episcoporum in Lucen. apud Nicol. in Floscul. verb. Claustra, num. 34. nec non in Lucubrat. tom. 2. Canon. lib. 3. tit. 1. num. 9. pag. mihi 80. ¶ Hoc Decretum videtur derogare alteri ab ipsâ Congregatione emanato 1583. 13. Sept. apud Gavant. in Manuali, verb. Claustra Monialium, n. 43. & refert etiam Barboia in Concil. sess. 25. de Regular. & Monial. cap. 10. num. 23. ex Aldan. in Compend. Canon. resolat. tit. 5. num. 19. lib. 1.* 662

1620. 22. Dec. — Si Ordinarius concedat ipsi Pœnitenti licentiam Casuum reservatorum in Scriptis, non apponat ibi Nomen, sed scribat, Lator presentium, mandetque Confessario, ut illic post datam Absolutionem læeret schedulam, vel comburat. *Congregat. Episcoporum in Interammen. apud Nicol. in Floscul. verb. Casus reservati, num. 15.* 663
1621. 26. Jun. — Si cura Animarum incumbat Capitulo Cathedrali, atque à Canonicis per turnum exerceatur, qui hujusmodi Canonatum suscipit, tenetur Congregationibus Casuum Conscientie interesse adinstar aliorû Curam Animarum habentium: hujusmodi autem Canonici non examinantur ad Curam, cùm admittuntur ad Canonatus, sed cùm datur eis facultas audiendi Confessiones. *Congregat. Concil. apud eund. ibid. verb. Cura Animarum, num. 1.* 664
1621. 16. Nov. — Non sunt prohibendi Regulares, ne Confessiones audiant sub pretextu, quod originem duxerint ab Hebræis. *Congregat. Episcoporum in Elboren. apud Nicol. in Floscul. verb. Hebræus, numer. 1.* 665
1621. 10. Dec. — Non est in foro Conscientie verus Professus, & Religiosus, qui ob vim, metum, vel aliquod simile Professionem emisit, si illam non ratificavit: & solum in foro externo præsumitur Religiosus. *Rota in Ulixbonen. Professionis coram Merlino, apud Barbol. in Concil. sess. 25. de Regular. & Monial. cap. 19. num. 14. ubi plures DD. citantur ad rem.* 666
1622. 5. Febr. — Tam Regulares, quàm Sæculares quomodolibet exempti, sive Animarum Curam Personarum Sæcularium, Monasterii, seu Dominicis Regularibus, aut quibusvis aliis Ecclesiis, vel Beneficiis, sive Regularibus, sive Sæcularibus incumbentem exercent: sive aliis Ecclesiasticis Sacramenta, aut unum ex illis ministrant, prævia Episcopici licentia, & approbatione, sive quoquo modo in dictâ Curæ exercitio, aut in eorundem Sa-

tramentorum, vel alicujus ex illis administratione, de facto absque ulla auctoritate se ingerant, in his, quæ epulmodi Curam, seu administrationem concernunt, omnimodæ jurisdictioni, visitationi, & correctioni Diocesani Episcopi, tanquam Sedi Apostolicæ Delegati, plenè in omnibus subjiciantur. *Gregorius XV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 18. qua incipit Inscrutabili, §. 4. & referunt etiam Barboia de potest. Episc. in fine 2. tom. pag. 35. Gavant. in fine Operis, Constit. 3. Aican. Tamburin. de Jur. Abbat. disp. 1. §. quæstio 7. num. 51. tom. 1. Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. Constit. 2. eisd. Pontific. pag. 258. & Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 15. nu. 3.* ¶ Notandum, quod in vim hujus Constitutionis non licet Episcopis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit Animarum Cura Personarum Regularium, nec loca, ubi in iisdem Ecclesiis aservatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi Confectiones Personarum secularium audiuntur: Nec possunt Episcopi Regularibus præscribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum Personarum Confectiones audiant, vel aliis illorum Privilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari: Quod si aliunde Episcopis hujusmodi facultas competat, illa non fuit ab hac Constitutione sublata: Facultas tamen Episcopis per hanc Constitutionem attributa in exemptos tam Sæculares, quàm Regulares, non intelligitur eis tributa in Personas nullius Diocesis: Eadem denique facultas non competit inferioribus Prælati, proprium Territorium, ac Jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus, ut declaravit *Congregat. Concil. ad 1. 2. 3. & 4. anno 1623. apud Cherubin. Barbol. Gavant. ibid.*

1622. 5. Febr. — Confessores, sive Regulares, sive Sæculares, quomodocunque exempti, tam ordinarii, quàm extraordinarii, ad Confectiones Monialium, etiam Regularibus subjeçarum, audien-

diendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo Diocesano idonei deputentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant: Liceat quoque Episcopo ex rationabili causâ Superiores Regulares admonere, ut epulmodi Confessores amoveant, iisque Superiores id facere detestantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores amovendi, quoties, & quando opus esse judicaverit. *Gregorius XV. apud eisd. ibidem.* ¶ Notandum primò, quod neque Regularium Superiores ab Episcopo non approbati possunt Monialium sibi subditarum Confectiones audire, ut declaravit *Congregat. Concil. 1623. ad 7. apud Cherubin. Barbol. Gavant. Superius citatos.* ¶ Notandum secundò, quod neque Generalis non approbatus ab Ordinario, ex declaratione ejuldem Congregationis 1627. 13. Novembris, apud Aican. Tamburin. de Jur. Abbatissar. disp. 16. quæstio 9. num. 1. & referunt etiam Barboia in *Concil. sess. 25. de Regul. & Monial. cap. 10. num. 17. Gavant. in Manuali, verb. Monialium cura spiritalis, in additione, ac Monacel. in Formular. leg. præct. par. 2. tit. 15. form. 15. nu. 7. pag. mibi 259. nec non Donat. in Prax. Rev. Regular. tom. 4. tract. 13. quæst. 10. numer. 1.* ¶ Notandum tertio, quod causa amotionis prædictæ non est ab Episcopo significanda Superioribus, ut declaravit *Congregat. Concil. 1623. ad 13. apud dd. Cherubin. Barbol. Gavant. loc. citat.*

1622. 8. Jul. — Excommunicationis poenam incurrunr erigentes plures Domus Congregationis Oratorii S. Philippi Neri, cum tantum unica in quovis loco sit erigenda. *Gregorius XV. in Constit. qua incipit Ex injuncto, apud Monacel. in Formular. leg. præct. part. 2. tit. 13. form. 2. num. 49. pag. mibi 83.*

1622. 30. Aug. — Omnes, & singuli Sacerdotes, tam Sæculares, quàm quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediate subjeçarum Ordinum, Institutorum, So-

cictatum, & Congregationum Regulares, qui personas, quæcunque illæ sint, ad inhonestas, sive inter se, sive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, sive ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis hujusmodi, etiam ipsa Confessione non facta, sive extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut in loco quocunque ubi Confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad Confessionem audiendam electo, simulantes ibidem Confessiones audire, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus haberint, in Officio sanctæ Inquisitionis severissimè puniantur. *Gregorius XV. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 3. Constit. 34. quæ incipit Universi, §. 4. & referunt etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. Constit. 2. ejusd. Pontific. pag. 261. Acan. Tamburin. de Jur. Abbat. tom. 1. disput. 15. questio 7. num. 53. ac Gavant. in sine Operis, Constit. 7. nec non Felix Porest. in Exam. Confessar. tom. 2. par. 3. cap. 1. num. 483. pag. mibi 570.* Hæc tamen est confirmatio Constitutionis antea editæ à Pio IV. 1561. 16. Apr. apud d. Cherubin. tom. 2. Constit. 31. quæ incipit Cùm sicut. ¶ Notandum, quod sub sollicitatione veniunt etiam Pueri, ut explicando Constitutionem Pii IV. superius citatam, declaravit Paulus V. 1612. 29. Nov. apud Freira in addit. ad Cymb. quæ 6. num. 26. & Scor. in Select. Bull. Theor. 193. ut habet Peyrin. *ibid. pag. 264. in annotat. §. 5. num. 14.*

1622. 30. Aug. — Omnes hereticæ pravitatis Inquisitores, & locorum Ordinarii universi Orbis Christiani, in suis quisque Diocessibus, & Territoriis etiam privatè quoad omnes alios, specialiter, ac perpetuò Judices delegantur, ut super materia sollicitationis in Confessionibus contra supradictos simul, vel separatim in omnibus, prout in causis Fidei, juxta Sacrorum Canonum formam nec non Officii Inquisitionis hujusmodi Constitutiones, Privilegia, Consuetudines, & Decreta dili-

diligenter inquirent, & procedant, & quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint, in eos pro criminis qualitate, & circumstantiis, suspendentes ab executione Ordinis, privationis Beneficiorum, Dignitatum, & officiorum quorumcunque, ac perpetuè inhabilitatis ad illa, nec non vocis activæ, & passivæ, si Regulares fuerint, exilii, damnationis ad tresces, & carceres etiam in perpetuum, absque ulla ipse gratia, aliisque poenas decernant; eos quoque, si pro delicti enormitate graviore poenas meruerint; debitè præcedente degradatione, Curia Seculari puniendos tradant. *Gregorius XV. apud eisd. ibid. d. §. 4.*

1622. 30. Aug. — Ne delictum tam enorme, & Ecclesie Dei tam perniciosum sollicitandi in Confessionibus remaneat ob probationum defectum impunitum, cum difficilis sit prohibitio, testibus etiam singularibus concurrentibus, præsumptionibus, indicis, & aliis adminiculis, datur facultas S. R. E. Cardinalibus generalibus Inquisitoribus, delictum probatum esse arbitrio suo judicandi, & Curia seculari (ut præfertur) Reum tradendum esse pronuntiandi. *Gregorius XV. apud eisd. ibid. §. 1.* ¶ Notandum, quod Confessarius ex unius tantum Mulieris assertione non est constituendus, nec captandus sine licentia Sacre Congregat. *Inquisit. 1627. 17. Jul. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. cap. 11. n. 4. pag. mibi 368. & referunt etiam Barbosa in Sum. Apostolic. Decis. verb. Confessarius, num. 16. ac Palucc. in Compend. ad Consult. Canon. Tac. Pignatell. par. 2. tit. de S. Officio Inquisitionis, pag. 134. nec non Donat. in Prax. Rer. Regul. tom. 4. r. 13. qu. 54.*

1622. 30. Aug. — Omnes Confessarii suos Pœnitentes, quos hoverint fuisse ab aliis sollicitatos, movent de obligatione denunciandi sollicitantes, seu tractantes, Inquisitoribus, seu locorum Ordinariis: quod si hoc officium prætermiserint, vel Pœni-

Pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, iidem locorum Ordinarii, & Inquisitores illos pro modo culpæ punire non negligant. *Gregorius XV. apud eisd. ibid. §. 7.* Hæc Constitutio quoad totum semel in mense Augusto legenda est Regularibus, prout iussit *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 192. quæ incipit Sanctissimus.* Præsertim verò quoad hanc partem legenda est, & intima omnibus tam Regularibus, quam Sæcularibus Confessariis in ipso Approbationis actu ad Confessiones audiendas, ut decrevit *Congregat. Inquisit. de mandato præfati Urbani 1628. 3. Oct. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. circa diff. Constit. §. 9. n. 34. pag. mibi 266.*

1622. 2. Sept. — Qui ingreditur intus Ecclesias, seu Erēmos Camaldulensium Montis Coronæ in Regno Neapolis cum armis cuiusvis generis in diebus festivis, in quibus illuc Mulieres etiam ingredi possunt, incurrit penam Excommunicationis latæ sententiæ. *Gregorius XV. in Brevi, apud Nicol. in Lucubrat. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sentent. excomm. n. 202. in fine, pag. mibi 220.*

1622. 30. Sept. — Non prohibetur Episcopus, vel alius Superior affigere Cedulones, & punire Excommunicatum, licet fuerit in foro Conscientiæ absolutus, vel cum Brevi Sacræ Pœnitentiariæ, vel cum Bulla Cruciatæ, aut Jubilæi, vel in vim cap. liceat, sess. 24. Concil. Trident. vel alio quocunque modo: Isti enim duo Fori sunt separati, & actum in uno affect præjudicium in alio: Potest tamen Judex Ecclesiasticus abolitionem in foro Conscientiæ datam, etiam pro foro exteriori ratam habere, nisi hoc redundet in præjudicium partis. *Congregat. Episcoporum. in Miletan. & antea in Compagna 1619. 14. Jun. ac etiam in Oppiden. 1621. 8. Jun. apud Paucem. in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 148.*

1622. 5. Nov. — Canonicatus Pœnitentiarii in singulis Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis Hispaniæ in Concurſu adinstar Doctoralium, & Magistralium providendus. *Gregorius XV. in Constitut. quæ incipit Supremæ, apud Barboſ. de potest. Episcop. in fine 2. tom. pag. mibi 70.*

1623. 12. Mar. — Potest Præbenda Pœnitentiariæ resignari ad favorem illius, qui non est Doctor, neque Licentiatus, sed Atestationibus Ordinarii, Capituli, & Academiæ afferitur doctus, & habilis, quia sufficienter constat de idoneitate ad effectum, ut Papa provideat. *Congregat. Concil. in Elboren. Pœnitentiaria, apud Corrad. in Prax. benef. lib. 2. cap. a. n. 121.*

1623. 20. Mar. — Officium Pœnitentiarii non est conferendum illi, qui licet sit Doctor, est tamen valde ignarus, ac proinde habendus est, ac si non esset Doctor, & ideo de alio providendum. *Congregat. Concil. in responsione ad Cardinalem Belarminum Archiepiscopum Capuanum, ut refert Corrad. ibid. num. 120. ubi num. præc. dixerat ex Felin. in cap. si quando, p. 7. de refeript. quod Ecclesia indiget Viris literatis, non Afinis ferratis.*

1623. 9. Sept. — Clericus Ultramontanus absque litteris dimissoriis sui Ordinarii ab Episcopo Italiæ ad Ordines promotus, non potest ab eodem Ordinario absolvi. *Decisum refert Barboſa in Concil. sess. 23. cap. 8. num. 38. ex Sell. in select. Canon. cap. 18. n. 31.*

1623. 19. Nov. — Licentia Regularibus concessa alloquendi Moniales sibi in primo, & secundo tantum Consanguinitatis gradu conjunctas, ab Ordinario, & ab alio, ad quem spectat eam concedere, obtenta, consignetur Confessario ordinario Monasterii, qui penes se retinere debeat, ique affociet, & præsens sit, & Aulculturices de morte. *Congregat. Episcoporum. apud Barboſ. de potest. Episc. par. 3. allegat. 102. num. 73. & refertur etiam Martucci. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 5. nu. 7. ac Mona-*

- Monacel. in *Formular. leg. pract. par. 1. in fine pag. mihi 434.*
1624. 30. Maji. — Nuncio Apostolico Colonia conceditur facultas absolventi ab Hæresi in utroque foro. *Congregat. Inquisit. apud Pasceuc. in Compens. ad Consul. Canonice Tac. Pignat. par. 2. tit. de Nunciis Apostolicis, pag. mihi 128.*
1624. 22. Jun. — Canonici, quibus non incumbit ut Canonici onus audiendi Confessiones, si pro his audiendis absint à Choro, non lucrantur Distributiones. *Congregat. Concil. apud Barbof. in tract. de Canonice & Dignitat. cap. 2. n. 6.*
1624. 31. Jul. — Excommunicatus nulliter, si petat Absolutionem ad cathelam, tunc ferenda est absolutio ante omnem probationem. *cap. solet, in fin. de excom. in 6. cap. venerabilibus, §. porò, eod. tit. in 6. Abb. in cap. cum contingat, nu. 2. de Offic. deleg. Rota decis. 9. de sent. excom. in absiq. Quæ quidem Absolutio ad cathelam fit in dubio propter periculum communionis, vel læsionis iustitiæ, ut in d. cap. solet, & d. cap. venerabilibus, §. porò, Rota decis. 9. num. 2. de sent. excom. in uq. apud Rotam in Gerunden. Absolutionis coram Coccino, dec. recent. par. 4. tom. 3. decis. 568. num. 6. & 10.*
1624. 31. Jul. — Dum Excommunicatus absolvitur ad cathelam, hoc nihil interest parti: quod si allegetur Excommunicatio iniusta, non est agendum de Absolutione ad cathelam, sed Excommunicatus est absolvens antequam audiatur, & aliter non debet audiri, & interim Excommunicatus potest facere suas probationes, ut habetur in cap. cum contingat: probata autem nullitate Excommunicationis, Excommunicatus non eger Absolutione, sed si petat ad cathelam, Absolutio est illi concedenda. *Rota in d. Gerunden. coram eod. ibid. à n. 11. ad 15.*
1624. 31. Jul. — Excommunicatus est audiendus in quibusdam casibus, antequam impetietur Absolutio ab Excommunicatione, quæ allegatur iniusta, ut

- sta; ut si vellet probare Excommunicationem fuisse latam propter offensam notoriam, ad quod probandum datur tempus octo dierum; & si probatur manifesta, non debet absolvi, aliàs secus. *cap. solet, vers. nisi, & cap. venerabilibus, §. porò, vers. similiter, de sent. excom. in 6. Abb. in cap. cum contingat, num. 1. in fin. vel etiam si Excommunicator dicat, super excommunicatione adesse rem-judicatam, & iudex debet admittere articulos Excommunicantis, aliàs datur appellatio. *Rot. decis. 5. except. in no. off. & idem videtur dicendum, si Excommunicator asserat, tententiam fuisse latam propter notoriam contumaciam, d. cap. venerabilibus, §. porò, vers. idem est, de sent. excom. in 6. apud Rotam in d. Gerunden. coram eod. ibid. à n. 16. usq. ad 19.**
1624. 31. Jul. — Quando Excommunicatus negat contumaciam, tunc absolvens est ad cathelam absque refectione expensarum: si verò se contumacem confiteatur, vel aliàs de contumacia constet, tunc non debet absolvi, nisi prius refectionis expensis, ac præstità cautione de stando iudicio, ut not. Dec. in cap. prudentiam, §. si verò, nu. 2. & 3. de offic. deleg. Quod si per contrarias assertiones, ex probabilibus, & verisimilibus causis factis contumacia sit dubia, & incerta, non impenditur Absolutio, nec ante omnia arctandus est Excommunicatus ad satisfactionem expensarum, quia materia reducitur ad caput nullitatis, quod dictum est intelligendum, ut non impendatur Absolutio simpliciter, sed ad cathelam, juxta text. in cap. venerabilibus, §. porò, vers. idem est, de sent. excom. in 6. quem allegat, & ibi se fundat Bellam. *decis. 174. apud Rotam in d. Gerunden. coram eod. ibid. à n. 20. ad 23.*
1624. 31. Jul. — Quando danda est Absolutio ab Excommunicatione requiritur citatio partis, cuius interest, secundum distinctionem text. in cap. venerabilibus, in princ. & in cap. solet, de sent. excom. lib. 6. &

4. & facit text. in cap. fin. de elect. in 6. quod tamen a temperatur, nisi periculum sit in mora, vel nisi Summus Pontifex gratiam faciat, in d. cap. solet, num. 1. Ad hoc autem, ut quis absolvetur ab Excommunicatione, debet de ea consistere, ut in terminis de Absolutione, quæ petitur ad cauthelam, est Decisio quarta de sent. excomm. in antiq. quod etiam servatur, quando simpliciter petitur Absolutio, quidquid antiquioribus temporibus fuerit servatum, urdicitur in d. Decis. 4. apud Rotam in d. Gerunden. coram eod. ibid. à numer. 24. ad 27.

1624. 31. Jul. — Si Excommunicationis nullitas allegetur ex defectu Jurisdictionis, non est de 9 facili danda Absolutio ad cauthelam, nisi prius dictus defectus aliqua ex parte probetur, & hoc ne illudatur ordinariæ jurisdictioni, ut post Innoc. dixit Rota de sent. excomm. in nov. Franc. in cap. solet, num. 10. vers. quando autem sententia est nulla, Gem. pariter num. 19. Covar. in cap. alma mater, par. 1. §. 12. num. 7. vers. unde dicens; ubi quod requiritur saltem semiplena probatio: Quando verò allegantur alie nullitates, non tenetur pars causam nullitatis exponere: oportet tamen illam in specie nominare, ut detur Absolutio, quia nullitatis causa in universum est aliquo modo probanda, ut detur Absolutio ad cauthelam, Franc. & Covar. loc. præcit. apud Rotam in d. Gerunden. coram eod. ibid. à n. 28. ad 30. ubi num. 31. & 32. dictum fuit, quod hæc procedunt de mero jure, & servanda essent, si ageretur de Censuris latis in Curia, nam cum à Censuris latis extra Curiam Rota passim det Absolutionem (ut supra dictum est, 1620. 22. Jun.) hæc ad unguem servanda minime sunt.

1624. 31. Jul. — Quando Excommunicatus absolvitur ad cauthelam, de stylo Rotæ non recipitur juramentum, nec cautio præstatur, nec satisfactio impenditur, Rot. decis. 36. de proc. in nov. Put. decis. 3. de sent. excomm. prout nec simpliciter prædicta

dicta requiruntur, quando datur Absolutio cum reincidentia, quia propter reincidentiam non est necessaria cautio, Gemin. in cap. solet, ante num. 16. vers. & est ratio secundum eum, de sent. excomm. in 6. nec refert, an hujusmodi Absolutio fiat per verbum relaxationis, quod est commune, & ad præteritum ad jus, & ad factum, sive per verbum Absolutionis, ex quo dictis verbis additur aliud verbum ad cauthelam, cum idem sit sensus, cap. venerabilibus, §. per. & ult. de sent. excomm. in 6. Jo: Andr. in d. cap. solet, num. 11. in fin. & num. 12. Franch. num. 12. apud Rotam in d. Gerunden. coram eod. ibid. à n. 36. ad 38.

1624. 31. Jul. — An ad sit sufficiens facultas absolvendi in Rota, difficultas pendet ex eo, quia in commissione dicitur, cum facultate absolvendi à Censuris, & propterea ista facultas non venit in commissione, cum extraordinaria sit, & inducta ex quadam gratia Sedis Apostolicæ ut in cap. per tuas, de sent. excommunic. ideoque non est cuiusque Judici permittenda, nisi sit à Jure in specie permittenda, vel ex speciali rescripto concessa, Gloss. in cap. capitulum, in verb. relaxavit, in fin. de rescript. Gloss. in cap. solet, in verb. per Superiorem, de sent. excomm. in 6. Jo: Andr. ibid. num. 8. Gemin. nu. 15. col. 3. ante fin. vers. gloss. in verb. superiorem, Franch. num. 13. nihilominus cum Summus Pontifex concesserit facultatem absolvendi, non autem simpliciter causam commiserit super eo, an scilicet Excommunicatio valeat, vel non, hoc casu Judex potest absolvere ad cauthelam, cum ista sit species Absolutionis, ac Absolutio simplex: ergo concessa facultate absolvendi, sub illo genere cœntetur comprehensa facultas absolvendi ad cauthelam, Suarez de Censur. disput. 7. sect. 8. in 3. divis. num. 14. Ugo lin. de Censur. rub. 1. cap. 22. nu. 21. Ceterum prædicta procedunt in Absolutione in foro Conscientiæ, nec habent locum quando agitur de præjudicio tertii, quia in tertii præjudicium sine speciali facultate nec in

nec in foro Conscientie, nisi satisfacta parte, potest dari Absolutio; Navar. in *Man. cap. 27. n. 278. vers. quarto dico*, ubi allegat *Gloss. in cap. capitulum. in verb. relaxatis, de reser. apud Rotam in d. Gerundem. coram eod. ibid. à n. 39. ad 45.*

1624. 31. Jul. — *Gloss. in cap. capitulum, in verb. relaxatis, de reseript. explicata ab Ugolino de Consur. tab. 1. cap. 22. num. 21.* non loquitur de facultate concessa absolvendi, sed de Absolutione simpliciter tributa, quod bene procedit, cum absolutus simpliciter, non cencatur absolutus ad cauthelam, quia hæc Absolutio non purè tribuitur, sed sub conditione condonatur: sed de hac interpretatione *Gloss.* potest dubitari: quod enim loquatur de facultate concessa absolvendi, dicunt *Abb. ibid. num. 8. vers. in gloss. fin. Dec. num. 22. & text. in cap. veniens 38. in fin. de reseript. expressè loquitur de facultate tributa absolvendi ad cauthelam: attamen aut Absolutio est commissa in partibus, & Iudex ad cauthelam potest absolvere; aut in Curia, etiam Auditori Rotæ, & non potest absolvere sine speciali commissione, propter facilem aditum ad Summum Pontificem. Rota in d. Gerundem. coram eod. ibid. à num. 46. ad 50. ex alijs ejusd. Rote Decis.*

1624. 31. Jul. — Rota Auditores in cognoscendo habent ordinariam jurisdictionem, in pronunciano vero delegatam, *Rot. decis. 16. ante fin. vers. Auditores Sacri Palatii, de re jud. in nov. Clem. Auditor, de reseript.* Ergo Auditores Rotæ possunt ad cauthelam absolvere, prout possunt Iudices ordinarii: & hinc Sacra Congregatio Concilii censuit, Decretum Tridentini *sess. 25. cap. 3. de reform. de monis. ad effectum reser. relaxam.* non comprehendere Rotæ Auditores, ex quo, in procedendo habent jurisdictionem ordinariam. *Rota in d. Gerundem. coram eod. ibid. à num. 52. ad 54. ubi num. 69. dictum fuit, quod facultas absolvendi ad cauthelam venit sub clausulis amplissimis, quæ ponuntur in primis*

primis commissionibus Rotabilibus, cum dicta facultas sit de connexis negotio principali, ut voluit *Ab. in cap. ad presentiam, n. 8.* ubi etiam *Dec. in d. 8. de appell.*

1624. 9. Aug. — Fratres Discalceati Ordinis S. Trinitatis, ad alium quemcumque Ordinem sine licentia Romani Pontificis transeuntes, nec non Prælati aliorum Ordinum sic translatos retinentes, Excommunicationis lætæ sententiæ pœnam incurrunr *Urbanus VIII. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. Constit. 11. quæ incipit Commissi, §. 2. & 3. pag. mihi 389.*

1624. 27. Sept. — Si Mulier consentiat Confessario sollicitanti, adhuc tamen tenetur denunciare: Non tenetur tamen proprium consensum manifestare, nec potest super hoc ab Episcopo, vel Inquisitore interrogari: & in casu, quo Pœnitens, qui consensit, vellet consensum manifestare, non debet scribi in actis, tanquam res non inspectas ad Sanctum Inquisitionis Tribunal: Quæ omnia debent à Confessariis personis sollicitatis manifestari, ad eas inducendas ad manifestandos sollicitantes: Quod si adhuc sollicitati noluerint dictos sollicitantes manifestare, poterunt Episcopi; vel Inquisitores dare auctoritatem Confessario recipiendi in scriptis cum juramento denunciationem personæ sollicitatæ, quæ consensit, quam statim confessarius tenebitur desurre Inquisitori, vel Episcopo. *Congregat. Inquisit. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 2. circa Constit. 4. Gregorii XV. §. 3. num. 12. pag. mihi 264. & referunt etiam Alean. Tamburin. de Jur. Abbatisfar. disput. 16. quæstio 4. m. 5. ac Pa. cucc. in Compend. ad Consult. Cænen. tac. Pignat. par. 2. tit. de S. Officio Inquisitionis, pag. mihi 132.*

1625. 13. Febr. — Extrahentes ex Bibliotheca Genuesi Ordinis Minorum Libros, Quinterna; Folia; sive manuscripta, sive impressa; vel ut extrahantur, permittentes, Excommunicationis pœnam incurrunr, *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5.*

- tom. 5. *Constitut.* 44. *qua incipit* Conservacioni ,
§. 1.
1625. 24. Apr. — Examinatores per Priorem Gene- 696
ralem Ordinis Eremitarum S. Augustini in Capi-
tulo Generali deputati in Hispania, & Indiis,
Excommunicationis poenam ipso facto incurunt,
si aliquem dicti Ordinis, & Provinciarum Reli-
gionum, doctrinā, & meritis sufficientibus ad
gradus Doctoratus, seu Magisterii in Sacra Theo-
logia suscipiendos non præditum approbant, vel
admittunt. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in d. Bul-
lar. Rom. tom. 4. Constitut.* 42. *qua incipit* Roma-
nus, §. 3.
1625. 13. Jun. — Regulares quibusvis Privilegiis 697
suffulti non possunt ab Hæresi absolvi. *Congregat.*
*de propag. Fide coram Urbano VIII. apud Nicol. in Elos-
culis, verb. Calus reservati, n. 16.*
1625. 20. Jun. — In administratione Sacramenti 698
Pœnitentiæ solummodo, quod Regulares audiant Con-
fessiones cum habitu eorum ordinario, & Stola.
Congregat. Visitat. Apostol. confirmata à Congregat.
*Episcoporum, & Regular. apud Pascucc. in Compend. ad
Consult. Canon. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Confessione,
& Confessoribus, pag. mibi 199.*
1625. 21. Jun. — Tot Missæ absolute celebrentur, 699
quot ad rationem attributa elemosinarum præscriptæ
fuerint, licet stipenda incongrua sint, & exigua:
& qui lecus fecerint, obligationi non satisfaciunt,
& ad restitutionem tenebuntur. *Congregat. Concil. de mandato Urbani VIII. apud Cher-
ubini. in Bullar. tom. 4. Constitut.* 45. *qua incipit* Cùm
scpe, & referunt etiam Peyrin. de Privileg. Regular.
tom. 2. *Constit.* 9. *in d. Pontific. pag. mibi 285. Cordesius de perf. Paroch. par. 1. tract. 4. de Sacrif. Mis-
sæ, quæst. 18. num. 6. Barbola de potest. Episc. in fine
2. tom. pag. mibi 37. Thom. Tamburin. in Opuscul.
ac Mattheucci. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 12.
num. 10.*
1625. 7. Sept. — Confessarii Seculares ad certum 700
genus

- genus Personarum, seu ad limitatum tempus ab
Ordinario approbati, minime possunt, etiam
vigore Bullæ Cruciatæ, Pœnitentium Confessio-
nes audire ultra facultatem ipsi ab Ordinario con-
cessam. *Congregat. Concil. in Casaravugustana, apud
Barbol. in Sum. Apostolic. Decis. verb. Confessarius,
num. 15. & iterum in Concil. sess. 23. capit. 15. nu-
m. 42.*
1625. 19. Sept. — Approbatio obtepta per Sacer- 701
dotem Secularem, vel Regularem ab Ordinario
ad audiendas Confessiones, potest ab Episcopo
successore pro suæ conscientie securitate ulque ad
novum examen, suspendi. *Congregat. Concil. in Li-
mana, apud eund. ibid. & primo loco sub nu. 6. se-
cundo verò loco sub n. 47.*
1625. 5. Nov. — Inter Scripturas Curie Episcopa- 702
lis aservandæ sunt Approbationes Confessario-
rum. *Congregat. Concil. in Perusina, apud Pasceuc.
in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignat. par. 1. tit.
de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 156.*
1626. 20. Jan. — Fratres Reformati Discalceati 703
Ordinis Ss. Trinitatis Redemptionis Captivorum
Hispaniæ, in Africa, & aliis Turcarum partibus,
omnes & singulos eorundem locorum utriusque
sexus Christianifideles, ipsorum Confessionibus dili-
genter auditis, & quibuscumque excessibus, & de-
lictis, etiam in Bulla in die Cœnæ Domini legi so-
lita contentis absolvere, ac pro commissis per eos,
& eorum quemlibet poenitentiam injungere saluta-
rem, liberè, & licitè valeant. *Urbanus VIII. apud
Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constitut.* 54. *qua incipit*
Cùm sicut, §. 2.
1626. 23. Mar. — Extrahentes ex Bibliothecis Fra- 704
trum Ordinis Prædicatorum Libros, Quintera,
Folia, sive impressa, sive manuscripta, seu per-
mittentes, & consentientes, Excommunicationis
poenam incurunt. *Urbanus VIII. apud eund. ibid. Con-
stit. 55. qua incipit* Cùm sicut, §. 1.
1626. 31. Mar. — Non est imponenda Excommunica- 705
tio

vio contra facientes deposita ficta pro dotibus Monialium. *Congregat. Episcoporum. in Asculana. apud Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. excomm. n. 18. pag. mibi 170.*

1626. 11. Jul. — Confessarii Monialium ab eis nominati, non possunt removeri, nisi ex rationabili causa. *Congregat. Concil. apud Barbol. in Sum. Apofollicar. Decis. verb. Confessarius Monialium. nu. 157. & iterum. in Concil. sess. 25. de Regular. & Monial. cap. 10. num. 18. & refert etiam Donat. in Prax. Reg. Regular. tom. 4. tract. 13. qu. 19.*

1626. 14. Jul. — Archiepiscopis, & Episcopis status Ecclesiastici, eorumque, & Pontificio in Urbe, ejusque Districtu Vicariis in spiritualibus generalibus, nec non St. Vincentii & Anastasi ad Aquas Sylvias, trium Fontium nuncupatorum, Cisterciensis Ordinis prope. & extra mœnia ejusdem Urbis, & S. Silvestri Terræ Nonantula Ordinis S. Benedicti nullius Diocesis Monasteriorum Abbatibus, ut in detentores Protocolorum, seu Instrumentorum per Notarios defunctos actorum, & rogatorum, ubi, quando, & quoties expedierit, generalem Excommunicationis sententiam profertendi facultatem habeant, concedit Urbanus VIII. in *Consist. qua incipit Expositum*, in additione ad *Theatr. Cardin. de Luca, decis. vol. 2. pag. mibi 427.*

1626. 9. Nov. — Petentes absolvi ab Excommunicatione, sunt absolvendi in forma Ecclesiæ consecretæ. *Congregat. Immunit. in Cajetana. apud Pascucc. in Compend. ad Consultat. Canon. Jac. Pignarel. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 147.*

1627. 23. Febr. — Carceratis in Sancto Officio, stante eorum adversa valetudine, conceditur Confessarius, qui eos absolvat in foro Conscientiæ. *Congregat. Inquisit. apud Pascucc. in d. Compend. par. 2. tit. de Sancto Officio Inquisitionis, pag. mibi 156. ubi par. 1. tit. de Carceribus, pag. 137. habetur: Ca-*
veat

706

707

708

709

veat Confessarius, ne quidquam Inquisitoribus revelet de auditis in Confessione à Carcerato propter hæresim, ex Pegn. in 3. par. direct. Eym. com 25.

1627. 16. Mar. — Ut quis absolvatur ab Excommunicatione incurfa ob consilium datum ad violationem libertatis, vel immunitatis Ecclesiasticæ, non sufficit, quod dicat, se de eo dolere plurimum, sed necesse est, ut damnet idem consilium, apud eisdem, quibus consuluit, & fiat quod potest pro revocatione præcepti, & recutorum ex eo. *Congregat. Episcoporum. in Nicien. apud Nicol. in Flofcal. verb. Consilium, n. 2.*

1627. 30. Apr. — Non probatur, quod Superior Regularium reservet sibi Casus ad effectum præscribendi Confessariis in casibus particularibus quam poenitentiam injungere debeant. *Congregat. Episcoporum. in Aversana. apud eund. ibid. verb. Casus reservati, n. 4.*

1627. 26. Jun. — Episcopus ob Clausuram custodiendam, etiam in Monasteriis Regularibus subiectis potest Excommunicationis latæ sententiæ poenam sibi reservatæ imponere circa aperitionem ostii Clausuræ extra casus indigentia, nec non circa accessus, & colloquia cum Monialibus: distraque Excommunicatio ligat nedum Regulares accedentes, verum etiam Moniales, si de ipsis mentio fiat, adeo ut Superior Regularis ab eadem Excommunicatione absolvere nequeat. *Congregat. Concil. in Viterbien. apud Peyrin. de Privileg. Regular. in fine Operis, Decreto 5. & refertur etiam Pascucc. in Compend. ad Consultat. Canon. Jac. Pignarel. par. 2. tit. de Monialibus, pag. mibi 81. Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. tit. 1. lib. 3. num. 3. Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 13. nu. 14. Monacel. in Formular. leg. pract. par. 3. tit. 1. form. 34. num. 11. juxta cap. Monasteria 8. de vit. & honest. Cleric.*

1627. 8. Jul. — Nuncio Apostolico in Belgio

O 3 conce-

710

711

712

713

conceditur facultas (data ceteroquin ejus prædecessoribus) absolventi ab hæresi in utroque foro, quam communicare possit aliis octo Presbyteris in foro Confessentiæ. *Congregat. Inquisit. apud Palsue. in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignatell. par. 2. tit. de Nunciis Apostolicis, pag. mihi 128.*

1627. 20. Aug. — Confessarium Approbatio spectat ad Episcopum, donec per alium pratendentem probeatur immemorabilis. *Congregat. Concil. in Nullius, seu Conversanen. apud Barbo. in Supp. Apostolicar. Decis. verb. Confessarius, num. 12. & verb. Approbatio n. 5. utrobique ex Sell. in Select. Canon. cap. 14. n. 27.* 714
1627. 27. Aug. — Necessaria est assententia Confessarii, ut Regulares licentiam habentes possint alloqui Moniales, & Confessario præsentem, debent ita clarè loqui, ut ipse intelligat quid dicatur. *Congreg. Episcopor. & Regular. in uno Capuccinorum, apud Nicol. in Floscul. verb. Accessus ad Monasteria Monialium, n. 2.* 725
1627. 27. Aug. — Si Regulares Sæcularium Confessiones audiant sine licentia Episcopi, possunt ab eodem tam per Censuras Ecclesiasticas, quam per alias quæcumque opportunas poenas puniri. *Congreg. Episcop. & Regular. in Gennen. apud eund. ibid. verb. Regularis, n. 11.* 716
1628. 14. Jan. — Concubinarius in peccato impoenitens mortuus, non est in Loco Sacro sepeliendus. *Congregat. Episcopor. in Rosanen. apud Nicol. in Floscul. verb. Concubina, num. 2. ubi etiam quod idem de eo, qui talis à Populo putatur, licet reverà non sit, nam dum vivit, absolvi non potest, nisi prius scandalum tollat, ex Bonacina de Matrim. quest. 4. p. 14. Diana 5. tr. 14. res. 107. ¶ Notandum primò, quod ut Concubinarii validè excommunicentur, debent prius ter judicialiter moneri, neque sufficit, quod fuerint moniti per Edictum, vel per Synodum, vel per unicam monitionem, pro tribus, quia monitiones debent esse speciales, & di-*

- & distinctæ, ut DD. apud Monacel. in *Formular. leg. pract. par. 3. tit. 1. form. 28. num. 7. pag. 114.* ¶ Notandum secundò, quod mundanus est timor Confessoris, qui ne perdat Patientem, coninet illeum peccatis, & quarit omnes Opiniones laxiores, ut illum possit absolvere, quando est in occasione proxima &c. ut habet Campioni in *Instruct. pro Confessa. par. 2. cap. 9. n. 2.*
1628. 19. Jan. — Fratres Reformati Ordinis B. MARIE de Mercede Redemptionis Captivorum ad Fratres Calceatos ejusdem sine licentia Sedis Apostolicæ transeunt; Fratresque Calceati prædicti, qui dictos transeuntes recipiunt, vel retinent, Excommunicationis poenam ipso facto incurrunt. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 77. qua incipit Injuncti, §. 2. & 3.* 718
1628. 28. Jan. — Qui in rixa dicit alicui: *distingue istum enses*; & eodem tempore infligit aliquos ictus, non incurrit Excommunicationem contra Duellantes fulminatam, de qua Tridentinû *sess. 25. cap. 19.* prout declaravit *Congregat. Episcopor. in una Moniti. alti, apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. excomm. nu. 178. in fine, pag. mihi 212.* 719
1628. 21. Mar. — Monialibus tempore Iubilæi dandus est Confessarius extraordinarius. *Congregat. Episcopor. apud eund. in Flosculis, verbo Iubilæum, num. 8.* 720
1628. 23. Mar. — Qui ad Sacrum Presbyteratus Ordinem non promotus, Sacramentalem Confessionem audire præsumperit, ætate minori annis viginti quinque non excusetur, quo minus Constitutioni Clementis VIII. (de qua supra, 1601. 1. Dec.) subiciatur, dummodò vigesimum fixæ ætatis annum compleverit: ipseque non promotus sic delinquens, nullà habita consideratione præfate minoris ætatis, sive Laicus, sive Clericus Sæcularis, aut cujuscvis Ordinis, Congregationis, So-

cietatis, etiam de necessitate exprimenda, Regularis, aut cuiusvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, Pontifici & Apostolica Sedi immediate subiecti, nec non Militiarum quarumcumque, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, fuerit, tradatur Curie Seculari poenitis debitis plectendus, *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 79. qua incipit Apostolicatus, §. 2. & referunt etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. Constit. 6. ejusd. Pontific. pag. mihi 384. ac Alean. Tamburin. de Iur. Abbat. tom. 1. diffinit. 15. quæsto 7. num. 53. ¶* Notandum primò, quod nulla est Absolutio Sacramentalis præstita à non Sacerdote, quamvis communiter existimetur Sacerdos, nam is patitur inhabilitatem de Iure Divino, secundum quod soli Ordini Sacerdotali annexa est Iurisdicção necessaria ad eam Absolutionem ministrandam, ex text. in cap. verbum, de poenit. dist. 1. Trid. sess. 14. de Sacra. Poenit. cap. 10. adeo ut, nec in mortis articulo possit huiusmodi Absolutio iuste, & valide præstari à non Sacerdote, etiam si desit Sacerdos, ut post Glof. de offic. ordin. obviat DD. apud Barbol. de potest. Episc. par. 2. alleg. 2. num. 12. & 13. ¶ Notandum secundo, quod qui existens tantum Diaconus audivit Confessiones Sacramentales, deinde ad Presbyteratum se promoveri fecit, potest committi Ordinario, ut prævia abjuratione absolvat, ut habet Pascucci. in Compend. ad Constit. Canon. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Dispensationibus, pag. mihi 217. ¶ Notandum tertio, quod hanc Constitutionem de non promotis Confessiones huiusmodi audientibus tenentur Superiores Regularis semel in Mense Augusto Subditis patefacere, & promulgare, ut decrevit Congreg. Inquisit. coram d. Urbano VIII. in d. Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 192. qua incipit Sanctissimus §. 4. edita anno 1633. 14. Apr. & in Decreto ejusd. Congreg. emanato anno 1638. 11. Febr. apud Peyrin. de Privileg. Regular. in suis Opus. 2. Decr. 13.

2628. 8. Apr. — Non satisfacit obligationi de recitando Divino Officio (& consequenter peccat mortaliter) qui recitat additum ab Ordinario loci, sine licentia Sacrae Congregat. Rit. apud Gavant. in Theban. Sacror. Rit. tom. 2. sect. 1. cap. 5. tit. 2. n. 9.
1628. 13. Maji. — Subcollector, abique Ordinario licentia alloquens eum Monialibus, potest excommunicari. Resolutum in Hippogregia testatur Sell. in select. Canon. cap. 18. num. 51. apud Barbol. in Concil. sess. 25. de Regular. & Monial. cap. 5. num. 107.
1628. 15. Maji. — Quilibet, seu dictis, seu scriptis Fratres Minores Conventuales juxta Constitutiones Urbanas viventes, non esse veros Regule S. Francisci Obviatores ausus fuerit quoquomodo asserere, mox Apostolicæ Sedis Excommunicationem sese incurtere sciat. *Urbanus VIII. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. Constit. 8. pag. mihi 419.*
1628. 26. Jun. — Laicus percutiens in Ecclesia injuriose alium Laicum alapha, incurrit Excommunicationem minorem, ut declaravit Congregat. Immunit. in una Nullius, apud Monacel. in Forum. leg. præf. par. 1. tit. 5. form. 8. num. 2. 1. & refert etiam Pascucci. in Compend. ad Constit. Canon. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 144.
1628. 9. Aug. — Fratres Capuccini Ordinis S. Francisci ad laxiorem abique speciali Sedis Apostolicæ, ad Carthusiensem verò, seu quemcumque alium Ordinem, vel Congregationem nisi de Ministri Generalis pro tempore existentis dicti Ordinis licentia in scriptis obtinenda, transientes, Excommunicationis poenam ipso facto abique ulla declaratione incurunt. *Urbanus apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 91. quæst. VIII. incipit Injuncti, §. 2.*
1628. 26. Aug. — Poenam Excommunicationis, & Interdicti ipso jure comminatum incurrit tam vendentes, & transfereutes suppatronatus, quam etiam

etiam se ingerentes in illius fructuum perceptione.
Decisum refert Barboia in Concil. sess. 25. de reform. cap. 9. num. 82.

1628. 12. Sept. — Omnes, & singula Indulta audiendi Sæcularium Confessiones abique Ordinarii examine, & approbatione, quibusvis Collegiis, Capitulis, Religionibus, Societatibus, etiam Societati JESU, Congregationibus, & Ordinibus, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, nec non Monachorum quorumcunque, etiam S. Benedicti, Cisterciensium, & Carthusiensium, ac etiam quibusvis Militiis, etiam Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, ac quibuscunque Ecclesiis, etiam Patriarchalibus, & Metropolitanis, Monasteriis, cæterisque Locis Piis, sive eorum, & earum respectivè Abbatibus, Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatibus, Prioribus, Rectoribus, etiam Generalibus, vel Provincialibus, Capellanis, Confessariis, aut aliis quocunque nomine nuncupatis Superioribus, & Personis quibuscunque, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi Apostolicæ immediatè subjectis, quovis Privilegio munitis, concessa, revocantur, cassantur, tolluntur, abrogantur, & annullantur, viribus, & effectu evacuantur, ita ut nullis ex prædictis ullo modo in posterum suffragari possint. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 92. quæ incipit Cum sicut accepimus, §. 1. Et refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. Constit. 162 jusd. Pontific. pag. mihi 395. nec non Donat. in Prax. Rev. Regular. tom. 3. tract. 4. quæst. 8. numer. 2.*

1628. 31. Oct. — Amoventes, & transportantes, distribuentes, seu mutuò dantes Sacras Reliquias, aut Libros, seu Volumina, & Scripta Ecclesiæ, & Bibliothecæ S. Francisæ de Paula ad Montes Urbis Ordinis Fratrum Minorum Nationis cisterioris Calabriæ, Excommunicationis poenam eo ipso incurrit. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar.*

*Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 95. quæ incipit Iustus, §. 2. 1628. 17. Nov. — Per confirmationes Privilegiorum, quas Regulares à Sede Apostolica post Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt, nequaquam revixerunt Privilegia, prius ab eodem Concilio, ac deinde etiam Sacræ Congregationis Decretis sublata, atque extincta, si quæ habebant, absolventi à Casibus Ordinario loci reservatis: quemadmodum nec Indulta absolventi à Casibus contentis in Bulla, quæ in die Cœnæ Domini legi consuevit, utpotè sublata per annum ipsius Bullæ (de quâ inferius, 1701. 24. Mar.) publicationem, vires, aut robur acquisierunt ex subsequentibus Privilegiorum confirmationibus: ac proinde Regulares cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, et Instituti, etiam necessariò exprimendi, nec intra, nec extra Italiam, in vim Privilegiorum, aut confirmationum hujusmodi, quas vel hæcenus obtinuerunt, vel deinceps fortè obtinebunt, possunt quemquam absolvere ab eisdem Casibus in Bulla Cœnæ, aut Ordinario loci reservatis: ac, si secus egerint, Absolutiones nullæ sint, & irritæ: Ab aliis verò Casibus, & Censuris Sedi Apostolicæ reservatis, si quidem Regulares habeant à Sede Apostolica absolventi facultatem, illa extra Italiam minime sublata fuit eisdem Sacræ Congregationis Decretis (de quibus supra, 1601. 9. Jan. & 1602. 26. Nov.) hæc de re editis iussu Clementis Octavi. *Congregatio Episcoporum, & Regular. approbante Urbano VIII. apud Barboia de potest. Episc. p. 23. allegat. 50. num. 289. Et iterum in Concil. sess. 14. cap. 7. num. 23. & refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. cap. 2. num. 38. pag. mihi 317. Aican. Tamburin. de Sur. Abbat. tom. 2. disp. 14. quæstio 15. num. 6. ac Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 5. num. 5. nec non Murga in Tract. de Benefic. Eccles. quæst. 2. nu. 571. pag. mihi 199. ac etiam disquis. moral. tom. 2. disquis. 1. nu. 197. pag. mihi 160. & denique Donat. in Prax. Rev. Regular. tom. 1. tract. 11. quæst.**

- 1629. 30. Ian. — Approbationem ab Episcopo obtinentes ad certum tempus, eo elapso, non possunt Confessiones audire absque nova Episcopi ipsius licentia, & approbatione, praevis etiam, si eidem liberit, novo examine: illi vero, quos implet Episcopus ad Confessiones iuxta modum audiendas semel admisit simpliciter ac sine ulla temporis praesumptione, nullatenus possunt ab eodem reprobari sine nova causa, eaque Confessiones ipsos concernente: ceterum, an eadem causa subsit, necne, Episcopus non tenetur ipsis Regularibus ediscere, sed Sedi Apostolicae duntaxat, ubi eam sibi aperiri postulerit. *Urbanus VIII. apud Barboi. in Concil. sess. 23. de reform. cap. 15. num. 45.*
- 1629. 31. Mar. — Nulli Religiosorum Societatis IESU licet facultatibus Sanctae Cruciae in quacunque Mundi parte publicata, vel publicanda, quoad eligendum Confessarium, & obtinendam Absolutionem à Casibus reservatis, uti: nec humilissimi Cruciatu eis iussragatur quoad hanc facultatem eligendi Confessarium, & praedictam Absolutionem obtinendi. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 125. qua incipit Romanus, §. 3.*
- 1629. 6. Apr. — Presbyteri Saculares non Confessarii, & Confessarii Regulares, sed non Parochi, hortandi sunt, non aurem cogendi, ut discussionem Casuum Conscientiae interint. *Congregat. Episcoporum, & Regular. in Nucerina; & antea in Spoletana 1628. 28. Jul. ac in Castellanae. 1621. 20. Jul. apud Nicol. in Florent. verb. Caus. Conscientiae, num. 5.*
- 1629. 29. Maji. — Locum tenens Auditoris Camerae Apostolicae non potest absolvere à Censuris ob non solutionem Decimarum: Absolvere autem potest ab Excommunicatione reservata. *Congregat. Immunit. in Beneventana, apud Palcucc. in Compend. ad Consulti. Canon. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Censuris*

- ris Ecclesiasticis, pag. mihi 146.
- 1629. 9. Oct. — Absolutio ab Excommunicatione non prodest, nisi sequuta restitutione, & redintegratione Ecclesiae. *Congregat. Immunit. in Laudem. apud eund. ibid. pag. mihi 147.*
- 1629. 17. Nov. — Praebendam primam vacantem assignare pro Poenitentiaro non est in optione Episcopi, sed pro Theologo: & si magis expediens in aliquo loco particulari fuerit iudicatum, ut prius de Poenitentiaro provideatur, habenda est confirmatio à Sede Apostolica ad omnem difficultatem tollendam. *Congregat. Concil. in una Cruiatensis Castellanae, apud Barboi. de Canon. & Dignit. cap. 27. num. 5. & iterum in Sum. Apostolicae. Decis. verb. Canonicus Poenitentiarus, num. 2.*
- 1629. 23. Nov. — Regulares ab Episcopo antecessore praevis examine approbatos ad Peritorum secularium Confessiones audiendas, potest modernus Episcopus pro majori conscientiae suae quiete iterum examinare, & si minus idonei reperti fuerint, reprobare. *Congregat. Episcoporum, & Regular. apud Barboi. in Concil. sess. 23. cap. 15. num. 44.*
- 1630. 13. Jan. — Mulieres, seu Virgines, earumque Superiores, sive Visitatrices, sive Rectrices nuncupatae, sive Praeposita Generalis praetentis Congregationis Jesuitarum, Collegialiter viventes, Excommunicationis majoris poenam ipso facto incurrunt, à qua non nisi à Romano Pontifice protempore existente, praeterquam in mortis articulo constituta, absolvi possunt. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 111. qua incipit Pastoralis, §. 5.*
- 1630. 5. Febr. — Non possunt Ordinarii, & multo minus eorum Vicarii absolvere ab Excommunicatione incuria propter extractionem consanguinitatum ad loca immunita: ideoque datur Vicario Apostolico Tropiensi facultas facienda se absolvere per Confessarium. *Congregat. Immunit. in d. Tropien. & postea in Capuana Vicario Generali*

1632. 16. Jun. apud Matthæucc. in *Offic. Cur. Regular. tom. 2. cap. 4. num. 71.*
1630. 21. Febr. — Qui partem fecit operum in prima Hebdomada Jubilæi, reliqua verò in sequenti, non videtur consequi posse Indulgentiam, nam observanda est forma præscripta in Jubilæo, quæ scilicet solet esse disjunctiva, non verò conjunctiva quoad duas Hebdomadas. *Urbanus VIII. in Congregat. S. Officii, apud Nicol. in Lucubratis tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de penis. & remiss. numer. 7. pag. mihi 161.*
1630. 21. Febr. — Obligatio denunciandi sollicitationem in Confessione limitatur, quando adesset probabile periculum, quod Persona revelans non teneretur secreta, & sic ex revelatione hujusmodi sibi gravia incommoda sequerentur: ii tamen denendi, quod cessantibus supradictis periculis, & impedimentis, tenentur denunciare. *Urbanus VIII. in Congreg. S. Officii, apud eund. ibid. num. 8.*
1630. 22. Febr. — Excommunicatus, ante absolutionem receptus ad habitum, eo spoliari debet, ac dimitti. *Congregat. Episcoporum & Regular. in una S. Dominici, apud Nicol. in Lucubratis, tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. excomm. num. 36. pag. mihi 174.*
1630. 14. Mar. — Curati omnes, etiam exempti, etiam Regulares, tenentur interesse cum aliis Curatis Congregationi Calium Conscientiæ. *Congregat. Episcoporum. in Veronen. & antea in Ferrariens. 1593. 13. Off. ac in Verellen. 1586. 9. Off. nec non in Lucana 1579. 11. Aug. apud eund. in Flescul. verb. Calus Conscientiæ, num. 4. & refert etiam Gavant. in Manuali, verb. Clerici Conventus, num. 2.*
1630. 16. Mar. — Testes laicos ad deferendum testimonium veritatis pro Curia Episcopalis informatione potest Episcopus in subsidium sub pena Excommunicationis citare. *Decisum in Lucana refert Barb. in Concil. sess. 25. de reform. cap. 3. n. 11. ex Aldar. in Compend. Canon. resolut. lib. 3. tit. 25. num. 10.*
1630. 20. Mar. — Contra Excommunicatos notorios,

- rios, qui non curant absolvi, procedendum per aggravatorias. *Congregat. Immunit. in una Nullius Causa, & postea in Beneventana 1637. 20. Jan. apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 147. & refert etiam Monacel. in Formular. leg. pract. par. 1. tit. 12. form. 16. num. 2. & 3.*
1630. 13. Apr. — Confessarius ille, qui abjuravit aliàs secretè, vel publicè, aut aliàs quomodocunque, non potest restitui, ut valeat Sæcularium Confessiones audire: Qui autem de levi abjuravit, non est impeditus audire Confessiones etiam Sæcularium. *Congregat. Inquisit. apud Gavant. in Manuali Episcoporum, verb. Confessarius, in addit. num. 5. & 6.*
1630. 19. Apr. — Moniales videntes observare Regulas, & Constitutiones Ordinis, non ideo obligantur ad omnia in eis contenta sub mortali. *Congregat. Episcoporum & Regular. in una S. Dominici, apud Nicol. in Flescul. verb. Obligatio, num. 6.*
1630. 16. Maji. — Nuncio Apostolico apud Casarem conceditur facultas absolvendi ab Hæresi in utroque foro, & à Casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis. *Congregat. Inquisit. apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Nunciis Apostolicis, pag. mihi 128.*
1630. 16. Maji. — Nuncio Apostolico apud Helvetios conceditur facultas absolvendi ab Hæresi in utroque foro, & ut eam communicare possit aliis Perlonis. *Congregat. Inquisit. apud eund. ibid. d. pag. 128.*
1630. 16. Maji. — Nuncio apud Regem Poloniæ conceditur eadem facultas absolvendi ab Hæresi in utroque foro, quam communicare possit Episcopis, & Prælatibus Nunciaturæ subjectis, ac etiam Sacerdotibus sibi benè visis in foro conscientiæ. *Congregat. Inquisit. apud eund. ibid.*
1630. 7. Jun. — Excommunicationis majoris latae sententiæ poenam incurunt constructes alia Mendican-

dicanum Ordinum Monasteria, Domos, festi
 Conventus, & Regularia loca, nisi per tres leu-
 cas circumcirca Monasterium, & Ecclesiam B.
 MARIE de Monte Serrato Ordinis S. Benedicti,
 & nisi de expressa Abbatis, & Monachorum di-
 cti Monasterii licentia. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom.
 tom. 5. Constit. 144. qua incipit Compluta, §. 2.*

1630. 19. Jun. — Concessio Sanctæ Cruciatæ, quæ
 respectu facultatis eligendi Confessarium, etiam
 Laicis, & Clericis Secularibus quoad Calus re-
 servatos, etiam in Bulla Cœnæ Domini (Hæresi
 excepta) contentos, non nisi in foro Conscientiæ,
 non autem in foro externo, suffragatur, aliorum-
 que Indultorum hujusmodi, quantum ad prædi-
 ctum articulum eligendi Confessarium, & absol-
 vendi ad prædictis Casibus reservatis, etiam in Bul-
 la Cœnæ Domini contentis cum Fratribus, & Mo-
 nialibus quorumcumque Ordinum ubilibet consti-
 tutorum locum minimè habet, nec illis ullo modo
 suffragari potest, sed iidem Fratres, & Moni-
 ales, quantum ad Sacramenti Pœnitentiæ, seu
 Confessionis administrationem, ordinariæ dispo-
 sitioni suorum Prælatorum, & Sedi Apostolicæ,
 quoad sibi reservata, subiecti sint. *Urbanus VIII.
 apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 106.
 qua incipit In specula, §. 3. & referunt etiam Barbosa
 de pœnit. Episc. in fine 2. tom. pag. mibi 75. Peyrin.
 de Privileg. Regular. tom. 3. Constit. 8. ejusd. Pontific.
 pag. mibi 387. Biffus in Hierurg. tom. 1. lit. C. num.
 42. §. V. ac Matthæuz. in Offic. Cur. Regular. tom. 1.
 cap. 15. num. 10. & Donat. in Prax. Rer. Regular.
 tom. 3. tract. 5. quæst. 12. num. 7. ¶ Hoc antea de-
 creverat Clemens VIII. anno 1599. 23. Novem-
 bris, apud d. Cherubin. in d. Bullar. tom. 3. Constit.
 64. qua incipit Romani, §. 2. quam etiam refert Qua-
 ranta in Sum. Bullar. verb. Confessor. pag. mibi 197.
 ¶ Cautè idcirco legendi Joannes de la Cruz de Sta-
 tu Relig. lib. 1. cap. 6. dñb. 12. Sancius in select. disp.
 94. circa suam, numer. 13. & alii citati ab Alca-
 nio*

nio Tamburino de Jur. Abbat. tom. 2. disp. 6. quæstio
 7. num. 1.

1630. 18. Jul. — Apostatæ ad Fidei, rediunt ad
 pœnitentiam non tenentur ad abjurandam Aposto-
 siam publicè coram Infidelibus, sed sufficit, ut
 eam abjurent in Balneo (captivorum carcere) coram
 Fidelibus, abstinendo ab actibus Infidelitatis,
 ac deponendo habitum Infidelium, quatenus sit
 protelativus falsæ Religionis: Si vero sit æquivoc-
 us, possunt illum deserere: Quod si ex illa delat-
 tione ratione personæ aliqua oriatur suspitio,
 tenentur auferre quam primum poterunt. *Congreg.
 Inquisit. coram Urbano VIII. apud Peyrin. de Privileg.
 Regular. tom. 3. cap. 4. num. 41. pag. mibi 332.*

1630. 25. Jul. — Confessarius seceretò accersitus ab
 Apostatis inter Infideles existentibus, & in articu-
 lo mortis constitutus, ut seceretò absolvat, debet
 illos absolvere, abjuratà prius verbo Apostosia in
 foro Conscientiæ: Et si per aliquod temporis spa-
 tium supervixerit, poterit abjurare in Balneo coram
 Fidelibus: Quod si non poterit, relinquat
 chirographum suæ abjuratæ, saltem signo Cru-
 cis conscriptum: Quod si neque hoc possit, com-
 mittat Confessario, ut suam abjuratorem Fidelibus
 manifestet: Non autem tenetur Apostata pœni-
 tens tunc in periculo vitæ constitutus, etiam
 suadentibus Turcis, cum periculo vitæ Fidem Ca-
 tholicam, quam tunc, abjuratà Infidelitate, am-
 plexus est, confiteri, sed eorum insanas elude-
 re, vel non respondendo, vel æquivocis verbis
 utendo. *Congregat. Inquisit. apud eund. ibid. numer.
 42. ¶ Notandum, quod Missionarij, alique
 Confessarii non possunt audire Confessionem, &
 absolvere Christianos illos, qui habent pro Uxo-
 ribus Mulieres Turcas, quibus nulla spes essalget,
 quod amplexuræ sint Fidem Christianam: Et vice
 versa non possunt absolvere Mulieres Christianas
 in Matrimonium conjunctas cum Turcis, nam vi-
 vant in continuo Concubinaru, ut ex Bellarm. &*

Ponc. de Matrim. refert Paleucc. in *Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignat. par. 2. tit. de Missionariis, pag. mihi 61.*

1630. 7. Aug. — Qui Scholas sub denominatione Scholarum Piarum erigere, aut forsan jam erectas, Pias denominare, aut inscribere, vel habitum per Clericos Regulares Religionis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum gestari solitum, gestare præsumperit, Excommunicationis poenam ipso facto incurrit. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 107. quæ incipit Ad uberes, §. 1.*

1630. 8. Aug. — Illi, qui volunt sponte per Interpretem confiteri, nec aliter possunt, non sunt prohibendi per Ordinarium, cui sufficit præcavere abusus, & scandala, nec non curare, ut Interpretes admoneantur de obligatione ad observantiam secreti. *Congregat. Theologor. specialiter deputata ab Urbano VIII. prout ex actis Sacræ Congregat. de Propagen. Fide, refert Nicol. in Floscul. verb. Confessarius, num. 19. ¶* Notandum, quod dum Poenitens Interpreti peccata dicit, non est necessaria præsentia Confessarii, dummodo sit præsens Poenitens, quando ea Confessarius audit ab Interprete, ut cognoscat Poenitentem velle, & consentire, quod Interpretis nomine ipsius Poenitentis, peccata aperiat: præterquam quod non sufficeret auditio peccatorum per Interpretem, nisi aliquo signo Poenitens ostenderet, se, mediante illo, velle confiteri, ut postea Confessarius possit Poenitentem abolvere, Gobat. in *experim. Theolog. tract. 6. num. 501. apud Bissum in Hierurg. tom. 2. lit. P. num. 162. §. 14. ubi tom. 1. lit. E. num. 213. §. VI. ait quod potest absolvi, qui est ignoti idiomatis, & non habet copiam Confessarii illius lingue, explicato uno, vel aliquibus peccatis eo modo, quo fieri potest, ex Cabals. in Theor. & Prax. Jur. Canon. lib. 3. cap. 11. num. 3.*

1630. 27. Aug. — Auditor Camere non potest absol-

755

756

solvere etiam cum reincidentia, vel ad cautelam. Excommunicatos per Episcopos, vel alios Ordinarios ex causa violatæ jurisdictionis, immunitatis, vel libertatis Ecclesiasticæ, si ad eum appellent. *Congregat. Immunit. apud Paleucc. in Compend. ad Consult. Canonie. Jac. Pignat. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 150. juxta Decretum Sacræ Congregationis ad hoc specialiter deputatæ, editum 1626. 11. Aug. cum approbatione Urbani VIII.*

1630. 30. Aug. — Quamvis Episcopus simpliciter, & absque ulla temporis præmissione approbaverit Regulares ad Confessiones Sæcularium audiendas, potest tamen eosdem, si nova causa superveniat, suspendere, ac licentias illis concessas revocare, dummodo dicta causa Confessiones ipsas concernat: Cæterum si Regulares cum scandalo, aut aliis inhonestè vivant, vel aliquid delictum committant, propter quod rationabili Episcopi iudicio videantur à Confessionibus suspendendi (in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur, cum præcipua Ministri qualitas sit integritas vitæ, ac morum, honestas) utique ea causa ad Ministrum Confessionis pertinet: ac proinde nihil obstat, quominus ob eam possit Episcopus Regulares utcumque à semetipso approbatos suspendere, aut expellere à Confessionibus audiendis. *Congregat. Episcopor. & Regular. approbante Urbano VIII. apud Barbol. de potest. Episc. in sine 2. tom. 4. pag. mihi 79. post Constit. 67. & iterum in Sum. Apostolicar. Decis. verb. Confessarius, num. 20. & refert etiam Gavant. in Manuali, verb. titid. Confessarius, in addit. num. 1. & 2. nec non Donat. in Prax. Rec. Regular. tom. 3. tract. 4. quest. 15. num. 5.*

1630. 3. Sept. — Confessarii Regulares, sed non Parochi, non possunt cogi ad Conscientias Casuum Conscientiæ. *Congregat. Concil. in Foro imprompion. apud Matthauc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 21. num. 12.*

758

759

1630. 27. Nov. — Ad Censurarum fulminationem si Iudex non ritè procedat, totum est attentandum, & ante omnia revocandum, & sic pars absolvenda à Censuris latis, Felin. in cap. ad probandum, num. 6 de re iudic. Cassad. decis. 6. de caus. posses. & propriet. Creicen. decis. 1. de sequent. posses. & fruct. Vestr. in Prax. lib. 8. cap. ult. num. 16. apud Rotam in Calaguritanà Processionum coram Pirovano, decis. recent. par. 5. tom. 2. decis. 515. num. 1. & 3.
1630. 7. Dec. — Monachi Ecclesiæ Collegiatæ & Insignis S. Ambrosii Mediolani, in suo latere dictæ Ecclesiæ iusbellia ad usum Confessoriorum, quæ vulgò Confessionalia nuncupantur, habeant, quæ tamen sint conformia cum aliis à latere Canonico eorum ejusdem Ecclesiæ existentibus. Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 151. quia incipit Gregis Dominici.
1630. 11. Dec. — Regularis, qui habent portiones separatas, non tamen habent ratione domini, sed solum ratione administrationis: & ideo si non sint animo parati etiam ad Superiores nutum dictas portiones relinquere, peccant manifestè contra votum Paupertatis solemne, & tenentur dictas portiones restituere, & à se animum abdicare, ut est communis sententia DD. apud Rotam in Germanen. Administrationis coram Coccino, decis. recent. par. 5. tom. 1. decis. 414. num. 29. & 35. & refert etiam Barbosa de Canon. & Dignitatib. cap. 1. num. 24.
1631. 3. Febr. — Sancti Pii Quinti Constitutio de Censibus (supra posita, & edita 1569. 19. Ianuarii) in partibus Orientis, & præsertim in Insulis Maris Ægæè diligenter à Fidelibus est observanda, & præsertim circa fortis repetitionem, quæ omnino prohiberi debet: deinde eisdem Fidelibus Censuum creditoribus per S. D. N. permitti potest, etiam cum derogatione prædictæ Constitutionis, quatenus opus sit, ut pro sua cautione, ubi aliter fieri non poterit, pignus accipere possint, cum infra scriptis tamen conditionibus, videlicet: Debitori Censu

- Census libera sit per pactum expressum contractui censuali adijciendum, facultas illum redimendi, præstita fidejussione, aut alia cautione: item, ut pignus nullo modo sit fructiferum: & denique ne ullo creditor utatur, nec ex eo commodum aliquod percipiat. Congregat. de propagand. Fide, approbante Urbano VIII. apud Nicol. in Lucebrat. tom. 1. lib. 3. tit. 24. num. 35. pag. 199.
1631. 8. Febr. — Indulgentia Jubilæi, quæ à Summis Pontificibus pro tempore concedi consueverunt, ut quis consequi valeat in Regno Hispaniarum, non est necessarium Bullam Cruciatæ ante, vel post suscipere. Congregat. Indulgentiar. apud Barboi. in Concil. sess. 25. de reform. cap. 21. num. 4. ex Sell. in Select. Canon. cap. 4. num. 16. ¶ Notandum primum, quod Jubilæum potest acquiri tantum semel, ut ex declarat. Sacr. Congr. ait Busemb. in Modul. Theolog. moral. lib. 6. tract. 4. cap. 1. dub. 4. art. 2. §. 2. num. 2. Jubilæum autem Anni Sancti pluries potest lucrari, ex declarat. Urbani VIII. apud Bissum in Hierurg. tom. 1. litt. 1. num. 227. §. 22. & litt. R. num. 95. §. 8. ¶ Notandum secundo, quod qui animo lucrandi Jubilæum, absolutus fuisset à reservatis, verè esset absolutus, licet postea vel mutaret sententiam, vel ex aliquo impedimento, etiam morali, Jubilæum non consequeretur, Bonal. in Theolog. moral. tom. 2. tract. 25. lect. 52. apud d. Bissum, d. tom. 1. litt. L. num. 227. §. 12.
1631. 21. Aug. — Licet inter Casus à Regularium Superioribus reservandos (de quibus supra, 1593. 26. Maii) non interserit Clemens Octavus transgressionem votorum, non tamen sublata est Prælati Regularibus hujusmodi reservatio, quam ceteroquin habent ex Regulari dispositione. Congregat. Episcoporum & Regular. apud Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. cap. 12. num. 7. pag. ubi 373.
1631. 13. Sept. — Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum cujusvis Provinciæ (excepta Romana) accidentes Romam absque licentia

tia in scriptis Cardinalis Protectoris, seu Ministri, aut Vicarii, seu Procuratoris generalium ad id auctoritatem habentium, nec non Provinciarum Superiorum mittentes, Excommunicationis majoris latae sententiae poenam incurrunt. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 166. quae incipit In Specula, §. 1.*

1631. 20. Dec. — Potest Episcopus deputare Confessarium extraordinarium Monialibus Regularium curae subiectis ex aliqua legitima causa, & alterius Ordinis, vel Sacerdotem Secularem idoneum, ut respondit *Congregat. Episcoporum & Regularium, in Camerae. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 15. form. 15. num. 8. pag. mihi 259.*

1631. 20. Dec. — Qui causa honoris insequitur inimicum, & occidit, incurrit irregularitatem, prout declaravit *Congregat. Concil. apud Nicol. in Flosculis, verbo Irregularitas, numer. 9.*

1632. 27. Ian. — Episcopi, & Vicarii Capitulares non possunt vigore Iubilaei absolvere publice denunciatos in foro exteriori pro laesa immunitate Ecclesiastica, sed tantum in foro Conscientiae, quando scandalum non est notorium, ut respondit *Congregat. Immunit. in Mediolanen. apud Monacel. in Formul. leg. pract. par. 1. tit. 9. form. 1. num. 113. & refert etiam Riccius in Synopsi Decretorum, verb. Iubilaeus.*

1632. 10. Mar. — Excommunicationis poenam eo ipso incurrunt Magister Generalis, ac Superiores Ordinis Fratrum B. MARLE de Mercede Redemptionis Captivorum, inconsulta Sacra super negotiis Regularium Congregatione, & sine expressa illius approbatione, Fratribus Laicis, seu Conversis licentiam transeundi a statu Laicali ad Clericalem, seu de se promoveri faciendo ad minores, ac Sacros Ordines concedentes. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 174. quae incipit Exponi, §. 2.*

1632. 25. Maii. — Contra Excommunicatos non curantes Abolutionem, & non obstante Excommunicatione —

municatione celebrantes, procedit Ordinarius. *Congreg. Episcoporum. apud Palucc. in Compend. ad Consultat. Canonic. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 161.*

1632. 3. Jul. — Superior unius Religionis extra Ecclesiam sui Ordinis non potest approbare Regulares alterius Religionis pro audiendis Confessionibus tuorum Subditorum. *Congregat. Concil. apud Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de penit. & remis. num. 10. vers. Amplia 1. prout de Parochis dixi in mea Collectioe, sub Anno 1641. 19. Ian.*

1632. 3. Jul. — Excommunicatio, in quam incurunt violantes Clausuram Monialium ad malum finem, non tamen praetextu licentiarum, est reservata Summo Pontifici: Superiores quoque admittentes huiusmodi violatores in Clausuram, sunt Excommunicationi obnoxii. *Congregat. Concil. in Sabinen. ad I. & II. apud Monacel. in Formular. leg. pract. par. 2. tit. 15. form. 15. num. 14. pag. mihi 260.*

1632. 23. Aug. — Facultas absolvendi a Censuris Ecclesiasticis non debet concedi Ordinario inferiori, sed Episcopo viciniore. *Congregat. Immunitatis apud Palucc. in Compend. ad Consultat. Canonic. Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 146.*

1632. 1. Dec. — Fratres Carmelita Calceati de Observantia nuncupati, habitum Regularem uniformem, & per eos antea susceptum juxta Congregationis eorumdem Carmelitarum Calceatorum de Observantia communia Statuta non deferentes, aut illum aliquo tempore mutare, vel variare praesumentes, absque speciali Sedis Apostolicae licentia, Excommunicationis majoris latae sententiae poenam ipso facto incurrunt. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 127. quae incipit Romanus, §. 2.*

1631. 3. Dec. — Vicarius Capitularis, Sede vacante, potest absolvere a Casibus *sess. 24. de reform. cap. 6.* prout declaravit *Congregat. Concil. apud Barb.*

in tractat. de Canon. & Dignit. cap. ult. num. 62. ¶ Notandum, quod potest Vicarius Capitularis approbare, & exponere Confessarios ad audiendas Confessiones Subditorum, cum hoc sit actus Iurisdictionis, non Ordinis Episcopalis, aut Dignitatis, Suarez tom. 4. de penit. disp. 28. sect. 5. num. 5. Henric. in Sum. lib. 3. de penit. cap. 6. in prime. Diana par. 8. tract. 4. resol. 46. apud Palegrin. in Prax. Vicarior. par. 1. sect. 4. sub sect. 2. num. 52. pag. mibi 42. & antea ex pluribus citatis DD. dixerat Barboja in Collect. ad Concil. sess. 23. de reform. cap. 15. num. 27.

1632. 4. Dec. — Episcopi vigore cap. 6. sess. 24. non possunt absolvere, nec dispensare in casu Hæresis, neque in alijs nova lege post Concilium Sedis Apostolicæ reservatis: Verum in iis casibus, in quibus Episcopis talis facultas non est adempta, ea urique transfertur in Vicarium Capitularem Sede Episcopali vacante, dummodo talis facultas specialiter per Capitulum eidem Vicario tributa fuerit. Congregat. Concil. apud Matthæucc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 4. num. 32.

1633. 29. Ian. — Qui virtute Iubilæi, vel alterius Privilegii facultatem habet eligendi Confessarium ab Ordinario approbatum, non potest eligere Confessarium approbatum ab Ordinario alterius Diocesis. Congregat. Concil. in Limana, apud Barbol. in Sum. Apostolicar. Decis. verb. Confessarius, numer. 13. ubi se citat in tract. de potest. Episc. par. 2. alleg. 25. num. 33.

1633. 29. Ian. — Regulares quoquo modo exempti, qui ob delictum in Excommunicationem incidunt, possunt ab Ordinario denunciari excommunicari, ad hoc ut ab alijs evitentur. Congregat. Concil. in d. Limana, apud Pascucc. in Compend. ad Conf. Canonice Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Equitibus, pag. mibi 270. & refer. etiam Monacel. in Formular. leg. præc. part. 3. tit. 1. form. 45. num. 21. pag. 164.

1633. 7. Febr. — Excommunicari possunt Regulares per Episcopos locorum Ordinarios in casibus,

bus, in quibus illi subsunt, si contra faciant. Congregat. Concil. in Neobien. apud Barbol. in Sum. Apostolic. Decis. verb. Excommunicare, num. 3. ex Joan. Maria Novar. in Lucer. Regul. sub eod. verb. num. 1.

1633. 22. Febr. — Religiosi ad Japonicas, & alias Indiarum Orientalium Regiones pro tempore missi, qui mercaturam quamvis minimam exercuerint, Excommunicationis late sententiæ poenam ipso facto incurrunt, in quam etiam incidunt eorum Superiores in hoc non vigilantes, & contra delinquentes, ad dictam poenam non procedentes. Urban. VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 228. qua incipit Ex debito, §. 8.

1633. 18. Mar. — Episcopus non tenetur examinare Sacerdotem approbandum ad Confessiones audiendas, quando aliunde novit eum esse sufficientem. Cong. Concil. in Bitunt. iuxta Concil. Trident. apud Nicol. in Lucubratis. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de penit. & remiss. n. 10. vers. Et nota, pag. mibi 63.

1633. 13. Aug. — Patentes Missionis non dantur laicis tam Sæcularibus, quam Regularibus, sed Sacerdotibus tantum, qui sint Theologi, vel saltem Casiste. Congregatio Episcoporum, & antea, anno 1625. 19. sept. apud eundem in Floscul. verb. Missio, num. 2.

1633. 13. Dec. — Non potest negari Absolutio in foro Conscientiæ iis, qui servati servandis fuerunt declarati excommunicati ob extractionem ab Ecclesia, quando extracti fuerunt ab eisdem, vel de eorum ordine occisi, &c. ex quo Ecclesia non potest reintegrari. Congr. Immunit. in Oppiden. apud Pascucc. in Compend. ad Consult. Canonice Jac. Pignatell. par. 1. tit. de Immunitate Ecclesiastica, pag. mibi 371.

1634. 10. Ian. — Major Urbis Pœnitentiarius, ac ejusdem Pœnitentiariæ Regens, cæterique ejus Officiales, & Ministri pro tempore existentes abstinere à Dispensationibus, & Absolutionibus, etiam in foro Conscientiæ tantum, & in occultis casibus,

781

782

783

784

1634

777

778

779

780

sibus, cum agitur de Simonia reali scienter contracta, & de revalidatione titularum Beneficiorum, vel condonatione fructuum male perceptorum, & de casu hæresis, atque de administratione Episcopatus, quando post præfixitum tempus electus Consecrationis munus non suscipit: Similiter obtineant à Dispensationibus, etiam in foro Conscientiæ tantum, quoad Matrimonium contrahendum inter eos, qui constante Matrimonio le carnaliter cum Adulterio cognoverunt, & pacto inter se futuro Conjugio, in Viri, vel Mulieris necem machinati, & effectum consecuti sunt. *Urbanus VIII. in Constit. qua incipit Regimini, apud Nicol. in Lucubr. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 39. de sent. excomm. n. 196. pag. mibi 217.*

1634. 10. Ian. — Dicitur Major Urbis Pœnitentiarius, cæterique, ut supra, item abstinere ab Absolutione Excommunicationis quoad eos, qui in publicis, aut privatis Concionibus, & congressibus docuerunt, Confessionem Sacramentalem fieri posse per Litteras, aut hanc sententiam aliquo casu probabilem defenserunt etiam imprimendo, aut in praxim quovis modo deduxerunt directè, vel indirectè, etiam si in futurum ipsi promiserint, seu promittant similia amplius non perpetrare: Pariter abstinere à Dispensationibus Matrimonialibus in primo gradu cognationis spiritualis in Matrimonii contrahendis, etiam si cognatio sit secreta, & periculum imminet scandalorum, ac etiam in foro Conscientiæ tantum: Etiam in occultis à convalidatione titularum Beneficiorum in casu, quo dicta Beneficia fuerint obtenta in Concursu, quando tamen inhabilitas provenit ex aliqua Censura, vel quia illis irretitus administravit. *Urbanus VIII. apud eund. ibidem.*

1634. 10. Ian. — Prædicti similiter abstinere à concessione Absolutionum, sive licentiarum de absolvendo in casibus etiam publicis, qui in litteris in die Cœnæ legi solitis continentur, etiam si tunc

Sedes

Sedes Apostolica vacabit, aut Summus Pontifex vel propter infirmitatem, vel aliam causam ita fuerit impeditus, ut celeriter consuli non possit: Abstinere quoque à concessione Absolutionum: vel licentiarum de absolvendo S. R. E. Cardinales, & alios cujuscunque conditionis fuerint, qui vivente Romano Pontifice, de quopiam eligendo, vel excludendo tractaverint, suffragia inserint, ambitus, vel pactiones fecerint: possint tamen in foro Conscientiæ absolvere eos, qui mortuo Pontifice, contra Constitutionum Apostolicarum prohibitiones fecerint præmissa: Pariter abstinere à concessione dispensationum cum promotis per saltum, & licentiarum de promovendo extra tempora, vel non servatis Interdictis. *Urbanus VIII. apud eund. ibidem.*

1634. 10. Ian. — Dicitur Major Urbis Pœnitentiarius, cæterique, ut supra, quoad facultatem concessam vivæ vocis oraculo à Paulo V. pro absolvendis illis, qui munera à Personis Regularibus acceperint, etiam ante factam per eos restitutionem, contra constitutionem Clementis Octavi, abstinere pariter quoad munera, quæ vixingitiquinque scutorum monetæ summam exceperint; quæ tamen limitatio non habet locum in muneribus rerum medicinalium, & rerum magnæ devotionis: Quo verò ad facultatem concessam sibi vivæ vocis oraculo per eundem Paulum V. de absolvendis ad Urbem accedentibus à Censuris, non tamen in Romana Curia notoriis, ad effectum accipiendi Indulgentias, Loca & Ecclesias Urbis visitantibus concessas, pariter abstinere quoad Censuras in Romana Curia latas: Denique quoad facultatem vivæ vocis oraculo concessam de dispensandis Sacerdotibus, aliisque in Ordinibus Sacris existentibus, qui homicidia voluntaria commiserint, ad effectum tamen ingrediendi aliquam Religionem, ii, cum quibus in vim præfate facultatis de cætero dispensabitur, teneantur, omnino Professio-

- fessionem emittere, aliàs dispensandi remaneant suspensæ ab exercitio quorumcunque suorum Ordinum. *Urbanus VIII. apud eund. ibidem.*
1634. 16. Maji. — Si Episcopus sine justa causa renuat, aut differat approbare Confessorum Monialium Regularibus subiectarum, datur facultas Ordinario vicino quoad hujusmodi approbationem. *Congregat. Episcopar. in Lucana, & antea in Savonen. Carmelitarum 1632. 13. Aug. apud Nicol. in Floscul. verb. Episcopus, n. 61.*
1634. 27. Sept. — Major Pœnitentiarius, & ejusdem Pœnitentiariæ Regentes abstineant à compositione, & condonatione fructuum Beneficialium, & Ecclesiarum Episcopaliū, ac etiam Distributionum quarumcunque, quovis modo malè perceptorum in casibus non occultis: In casibus verò occultis, cum Gallis, Belgis, Germanis, Polonis, & ulterioribus componere, vel etiam eas condonare possint, injuncta eisdem Pœnitentibus erogatione elemosynæ, ejusdem Majoris Pœnitentiarii, vel Confessoris ab ipso deputandi arbitrio limitanda: Cum reliquis autem, videlicet Italis, Hispanis, Lusitanis, & adjacentium Insularum, Perionis directè compositionem concedant, & eà mediante fructus condement, sed exactas pecunias Receptorum emolumentorum Datarie faciant integraliter consignari: Pauperibus tamen, quorum inopia compositionem non admittit, condonare possunt, injuncta elemosynâ modo supradicta: quæ tamen censentur ordinata sine præjudicio illorum, quibus Distributiones accrecere, sive non decrecere debent. *Urbanus VIII. in Constit. que incipit Inter cœtera, & postea Innocentius XII. apud Patrucc. in Compend. ad Consul. Canon. Jac. Fignatel. par. 1. tit. de Beneficiis, pag. mibi 38.*
1634. 19. Dec. — Elapso termino Absolutionis à Censuris cum reincidentia, Ordinarius debet affigere Cedulones contra jam absolutos. *Congregat. Immunit. in Baren. & antea in Alexandrina 17. Jan. ejusd.*

789

790

791

- ejusd. ann. apud eund. ibid. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 146. & refert etiam Monacel. in Formular. leg. præf. par. 3. in Præul. numer. 84. pag. mibi 23.*
1635. 3. Febr. — Non potest Episcopus in approbatione Confessorum sibi retinere Abolutionem eorum, qui non solvunt Locis Pisis id, quod ratione administrationis, vel alia de causa debent, quia hi remediis Juris cogendi sunt ut declaravit *Congregat. Concil. in Castren. apud d. Monacel. par. 2. tit. 13. form. 2. n. 18. pag. mibi 42.*
1635. 15. Febr. — Exactores onerum ab Ecclesiasticis non sunt absolvendi, nisi præcedente restitutione omnium exactorum. *Congregat. Immunit. in Alexandrina; apud Patrucc. in Compend. ad Consul. Canon. Jac. Fignatel. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 147.*
1635. 12. Jun. — Novitius Congregationis Cassinensis ex Novitiatu ante quinquennium extractus ob incorrigibilitatem, per totum reliquum quinquennii tempus, silentium observet cum Sæcularibus, ac Monachis, Patre spiritali excepto. *Urbanus VIII. apud Margarin. in Bullar. Cassinens. tom. 1. Constit. 310. qua incipit Eminentiſſimo.*
1635. 12. Nov. — Canonici Pœnitentiarii in Regnis Hispaniarum non possunt esse Familiars, & Commensales Episcoporum, nec Officiales, seu Visitatores. *Urbanus VIII. in Constit. 69. qua incipit Aliàs, apud Barbol. de potest. Episcop. in fine 2. tom. pag. mibi 80.*
1635. 23. Nov. — Parochi non sunt compellendi ab Episcopo ad denuncianda delicta, quæ quotidie committuntur intra Limites suæ Parochiæ. *Congregat. Episcopar. in Lucana, apud Nicolân Floscul. verb. Patochus num. 26. ¶ Non est igitur licitum ex licentia Pœnitentiarii Confessionis Episcopum, vel Dominum, vel Magistram admonere de peccatis, quæ committuntur in aliquo loco, si sit periculum, ut sinistra suspicio concipiatur alicujus, vel aliquorum in parochia,*

792

793

794

795

796

culari, prout Bonac. apud d. Nicol. in *Lacubrat. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de penit. & remiss. num. 60. pag. mibi 167.* Imo tam rigorose obliervandum est sigillum, ut neque loqui possit Confessarius in rebus ad se spectantibus, nam si ex Confessione cognovit, suum Famulum esse Furcm, non ex hoc ipsi dimittere potest, quia inde Pœnitenti sequeretur damnum, & pudor: & si per Confessionem novit sibi in ingressu Sylvæ parari necem, in vino consecrando esse venenum, tenetur mortem oppetere, Deoque se commendare, si non possit retrocedere, nec Missam omittere, vel mutare vinum, abique periculo, quod Pœnitens producit, ex quo sequatur ei aliquid incommodum, ut ex Bonacina, & Diana habet dictus Nicol. *ibid. num. 56. & 58.*

1635. 3. Dec. — Fratres Ordinis Prædicatorum tractantes aliquod negotium per se, vel per alium, pro se, vel pro alio in Romana Curia, sine scripto, & expressa licentia in scriptis Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis, incurrunnt pœnam Excommunicationis late sententia, à qua non nisi per Magistrum Ordinis, velejus Vicarium Generalem, præterquam in mortis articulo, possunt absolvi. *Urbanus VIII. in confirmatione Decreti Capituli Generalis Romæ habiti anno 1612. ut habetur in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 217. quæ incipit Exponi. §. 1. & 2. & refert etiam Peyrin. de Privileg. Regular. in fine 3. tom. pag. mibi 426.*

1636. 14. Jan. — Excommunicatus regulariter non est privatus Beneficii obtentis, neque ad ea retinenda est incapax, sed si in Excommunicatione perseveret, ob contumaciam, & ob contemptum Clavium Ecclesiæ, tunc venit privandus, ut rescripsit *Celestinus III. in cap. cum bonâ, de atar. & qualit. cap. pastoralis, §. verum, de appellat. & tradunt multi citati à Rota in Arboren. Canonici coram Merlino, decis. recent. par. 7. dec. 83. num. 3.*

1636. 14. Jan. — Per Abolutionem, & reintegratio-

tionem tantumdem restituitur, quantum per delictum, & condemnationem fuerat ablatum, & pœna omnis perimitur, & causa ad non causam reducitur, & quidquid antea fuit peractum, panitus retractatur: Absolutus autem à Censuris, non inde recuperat Beneficia, cum sint pœnae diversæ privatio Beneficii, & Excommunicatio, & sublata pœna spiritali, non censetur sublata temporalis, ad not. per Bald. in l. placet, num. 15. & 16. C. de Sacros. Eccles. Suarez. de Censur. disp. 1. 3. sect. 1. §. omisso ergo, vers. & hinc colligimus, apud Rotam in d. Arboren. coram eod. *ibid. à num. 9. ad 12.*

1636. 14. Jan. — Beneficii collatio facta Excommunicato est nulla, & quamvis is sit absolutus, nova indiget collatione, & titulo, vel saltem dispensatione, quippe cum non intraverit per ostium in Ovilè, & sic tanquam sur, ut ait Rebuff. in cap. pastoralis, n. 62. ad fin. & Anchar. *ibid. num. 3. apud Rotam in d. Arboren. coram eod. ibid. num. 16. & 17. ubi num. 20. dictum fuit, quod si in Excommunicationem incuratur post obtentum Beneficium, sublato impedimento Excommunicationis, reviviscit titulus Beneficii, per Excommunicationem ligatus, non extinctus, ac mediante Absolutione in integrum restituitur, quasi postliminio reversus, & ipso jure recuperatur, arg. cap. nos Sanctorum, cap. juratus 15. qu. 6. Henric. Bohic. in cap. pastoralis, num. 5. vers. sed si Beneficium.*

1636. 7. Nov. — Si quis Abolutionem ab Excommunicatione petat, censetur incurrisse in eam, non tamen necessario inferitur hujusmodi incurso ex Abolutione petita, cum possit peti ad cautelam. *Rota in CasarAugustana Distributionum coram Cocchino Decano, decis. recent. par. 7. decis. 309. num. 18. & 19.*

1637. 2. Mar. — Canonici Pœnitentiarum debet provideri per Concurrem, prævio examine, in Regnis Hispaniarum, juxta Indulsum Gregorii XV. (de quo supra, 1622. 5. Nov.) Ordinariis, & Ca-

797

798

799

800

801

802

& Capitulis Ecclesiarum Cathedralium existentibus in dictis Regnis concessum. *Rota in Terulen. Conuicatus coram Carillo, decif. rec. par. 4. tom. 3. decif. 743. num. 1.*

1637. 27. Mar. — Si à Summo Pontifice committatur potestas absolendi per Breue cum claufulis, *uenicatio prius, &c. pario iudicatio, & resellis expens.* cum istæ claufulæ importent conditionem, *1. à Testatore ff. de condit. & demonstr. Parif. cons. 41. num. 14. lib. 4. Seraph. decif. 655. num. 4.* ideo non docto de purificatione, & implemento dictarum conditionum, iuspensia remanet data absolendi facultas, & perinde est, ac si nulla fuerit tributa iurisdicção, *Verall. decif. 550. nu. 5. par. 1. Mantie. decif. 343. num. 1. apud Rotam in Ulixbenen. Professiois coram Carillo, decif. recent. par. 4. tom. 3. decif. 742. num. 1. & 2.*

1637. 5. Maji. — Absolntio à Censuris datur aliquando cum conditione de solvendo damna; *Congregat. Immunit. in Hortana, & antea in Asculana 1633. 22. Sept.* Aliquando uero cum pœna solvendi elemosinam, *ead. Congregat. in Salernitana 1628. 29. Oct. & postea in una Nullius Orbitelli 1629. 29. Oct. apud Pasceum. in Compend. ad Consult. Canon. Jac. Pignat. part. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 146.*

1637. 4. Iun. — Ad Ordinarium spectat deputare viros idoneos pro Fidelium Confessionibus excipiendis, & injungendis pœnitentiis, quibus peccata salubriter curentur, prout cautum est in cap. *inter cetera, §. unde precipimus, de offic. Ordin.* & notant Summæ, ut Syluester in *v. Episcopus v. 11. & Sacrosancta Synodus Tridentina curam hanc deputandi Sacerdotes, apud quos Christifideles dolenter confitentur, Conscientiæ discussionem faciant, & salutarem medelam pro quibuscunque culpis exquirant, districte injunxit Episcopis sess. 23. cap. 15. & sess. 24. cap. 6. & cap. 8. apud Rotam in Neapolitana Pœnitentiaria coram Merlino, dec. recent. par. 7. decif. 222. nu. 1. & 2.*

1637. 4.

1637. 4. Jun. — Inter Sancta Divinæ Bonitatis premissa ordinata pro obtinenda Dei indulgentia, maxime necessarium est Sacramentum Pœnitentiæ, per quam ipse vitæ reparatur æternæ, & violatum regenerationis donum refarcitur, ut habetur in cap. *multiplex, de pœnit. dist. 1.* plurimumque expedit multo extare Sacerdotes, à quibus expiatio omnium culparum etiam reservatarum recipiatur, & Pœnitentes salubri satisfactione purgentur, juxta tradita per Vitalin. in *Clemen. dudum §. extra Cruciatae, num. 9. & seqq. de Sepul. ubi quod numerus Ministrorum debet statui secundum multitudinem personarum. Rota in d. Neapolitana coram eod. ibid. à num. 5. ad 9.*

1637. 4. Jun. — In Pœnitentiariæ erectione si consensus Capituli necessarius fuisset, is defectus dicitur ablati per confirmationem Apostolicam. *Rota in d. Neapolitana coram eod. ibid. num. 11 ubi num. 16. & 17. dictum fuit, quod Fidelibus multum interest, non ab uno tantum, sed à pluribus Pœnitentiariis facile, & expeditè pro eorum culpis veniam consequi posse: Pœnitentiarius autem electus juxta formam Concilii Tridentini non habet ex sola vi sui officii facultatem absolendi à Casibus reservatis, nisi fuerit sibi specialiter commissus, ut consulti Navar. cons. 50. de Pœnit. Barbosa de Canon. & Dignit. cap. 26. num. 12.*

1637. 4. Jun. — In erectione Canoniciatus Pœnitentiarii non requiritur consensus Capituli, imo erigi potest etiam reluctante Capitulo, quod nullum jus habet circa hujusmodi actus, ut ex Concilio Tridentino *sess. 24. cap. 8.* dixit *Rota in d. Neapolitana coram eod. apud Paucem. in Compend. ad Consult. Canonie. Jac. Pignat. part. 1. tit. de Capitulo, & Canonicis, pag. mihi 118.*

1637. 3. Jul. — Excommunicatus, absolutus vigore subilæ, pretendere non potest amotionem Cædolorum, prout censuit *Congregat. Episcoporum apud Nicol. in Flescul. verb. Jubilæum, num. 5.*

1637.

- 242
 1637. 11. Jul. — Distributiones Præbendarum vacantium, licet Theologalis, vel Penitentiariæ, semper dantur præsentibus, & nunquam reservantur successoribus, *Congregat. Episcoporum in Militen. apud Paleucc. in Compend. ad Consultat. Canonie. Jac. Pignatel. par. 1. tit. de Capitulo, & Canonicis, pag. mibi 114.*
1637. 8. Sept. — Penitentiarius non est cogendus ab Episcopo ad interessendum in sua Sede pro audiendis Confessionibus eo tempore, quo adfunt Poenitentes, qui sua opera uti velint. *Congregat. Episcoporum in Fossanen. ad 4. apud Nicol. de Floscul. verb. Poenitentia, num. 1. in fine, nec non in Lucubrat. tom. 2. Canon. lib. 5. tit. 38. de penit. & remiss. num. 1. 5. pag. mibi 164.*
1637. 13. Oct. — Extrahentes è Bibliothecis Libros, Quinternæ, Folia, sive impressa, sive manuscripta, vel Paramenta ab Ecclesiis Conventuum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum Provinciae Granatensis, commodantes, & permittentes, Excommunicationis poenam incurrunr. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 237. qua incipit Conservationsi, §. 1.*
1638. 29. Jan. — Absolutio conceditur Excommunicato adimpletis conditionibus contentis in Breve ab ipso obtento: & ideo absoluto non denegatur audientia, ad tradita in cap. qua fronte 25. ubi Gloss. & DD. omnes, de appellat. cap. solet 2. cap. venerabilis 7. §. però. vers. secus 2. de sent. excomm. in 6. Ricc. de iure person. lib. 4. cap. 70. apud Rotam in Ulixbonen. nullitatis Professionis coram Carillo, decis. recent. par. 8. decis. 2. num. 12.
1638. 22. Maji. — Excommunicationis lætæ sententiæ poenam, à qua non possunt, nisi à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo, absolvi, incurrunr Mulieres Capellam, olim Cubiculum S. Catherinæ Senensis iuper Minervam de Urbe ingredi præsumentes, præterquam in die festo ejusdem S. Catherinæ, quo die

- 243
 die Mares eò devotionis causa confluentes, sub eadem Excommunicationis poena ingredi nequeant. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 246. qua incipit Cum sicut, §. 2.*
1638. 31. Maji. — Absolutio à Censuris conceditur stante partitione, & obedientia, purgando contumaciam, cap. qua fronte, extra de appellat. cap. solet, de sent. excomm. Potest autem peti per Procuratorem cum speciali mandato deputatum, ut docet Gloss. in verb. vel pacisci, in cap. qui ad agendum 4. de procur. in 6. Sayr. de Consur. lib. 2. cap. 21. nu. 14. quod sufficit, ut Absolutio concedatur, d. cap. solet, de sent. excomm. in 6. apud Rotam in Illerden. Priorissæ coram Rojas, decis. recent. par. 8. dec. 49. num. 1. & 2.
1638. 25. Jun. — Superiores Congregationis Somaichæ (graduum ordine servato) possunt sibi invicem facultatem impertiri consentienti extra Ordinem: hoc est, locorum Præsides à Provincialibus, seu Visitatoribus hanc impetrare poterunt facultatem: Provincialis verò, seu Visitatoris, Generalisque Procurator à totius Religionis Generali Præposito, qui tandem Generalis Præpositus ab eo Patrum numero, qui Congregationem Generalem repræsentant, eandem obtinere debet facultatem: Quæ omnia ita intelligenda sunt, ut non propterea obligentur iidem Patres Superiores ad hanc facultatem petendam toties, quoties eà nominatim indigerint, sed sufficit eam semel petere, cum onera sibi injuncta aggredientur, eaque generatim uti poterunt quovisque munera iis imposita absolverint. *Congregat. Episcoporum. & Regular. apud Peyrin. de Privileg. Regular. in fine Operis, Decreto 15. pag. mibi 451.*
1638. 13. Jul. — Absolutio à Censuris ex causa violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, est reservata Summo Pontifici, ut respondit *Congregat. Immunit. in Lieien. apud Paleucc. in Compend. ad Consultat. Canonie. Jac. Pignatel. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 146.* & refert etiam Riccius in Synopsi

Decretorum verb. Absolutio numer. 1.

1638. 20. Jul. — Excommunicationis poenam incurrunr, qui Libros, Quinterna, Folia, five impressa, five manuscripta ex Bibliothecis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capuecinorum ubique existentibus extrahunt, seu permittunt. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 249. qua incipit Conseruationi, §. 1.*

1639. 12. Febr. — Homicida post Absolutionem à delicto etiam, antequam dispensetur ab Irregularitate, potest etiam de nouo obtinere Pensionem. *Congregat. Concil. apud Nicol. in Etsesul. verb. Homicidium, num. 11.*

1639. 15. Febr. — Fratres, Superiores, Prælati, etiam Prior Generalis Ordinis S. Hieronymi Congregationis Fesulanæ, aliquem ad aliorum extradictum Ordinem existentium instantiam ad Dignitates, Honores, Officia, & Administrationes præfata Congregationis promoventes, Excommunicationis latae sententiæ poenam incurrunr. *Urbanus VIII. in Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 258. qua incipit Quoniam, §. 2.*

1639. 16. Jul. — Quæcunque Privilegia Personalia quibusvis Ordinis Minorum Fratribus concessa reuocantur, exceptis Prædicatoribus Regum, eorumque Confessariis. *Urbanus VIII. in d. Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 270. qua incipit Inter cæteras, §. 1. Vide infra, 1655. 30. Apr.*

1639. 29. Jul. — Excommunicationis poenam ipso facto incurrunr Minister Generalis, Commissarius Generalis, ac Provinciales, & reliqui Prælati Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & Reformatorum, aliquem ad Ordinis Dignitates, & Officia promoventes, aliorum extradictum Ordinem existentium precibus inclinati. *Urbanus VIII. in d. Bullar. Rom. tom. 5. Constit. 271. qua incipit Admonemur, §. 1.*

1640. 10. Jan. — Canonici Penitentiarum Metropolitanarum, & Cathedralium in Regnis Hispaniæ, & Lc.

& Legionis existentium, quavis de causa, occasione, vel prætextu, etiam seruiti S. Inquisitionis, à suarum Ecclesiarum seruitiis se quoquo modo eximere, & super hoc quodcumque Indultum etiam à Sancta Sede Apostolica, nisi de earundem Capitulum ad id expresso accedente consensu, impetrare minime possunt. *Urbanus VIII. in Constit. 71. qua incipit Super uniuersas, apud Barbo. de potest. Episc. in fine 2. tom. pag. mihi 81.*

1640. 20. Apr. — Absolutio concessa cum clausula, reserctis expensis, impediri non potest illarum prætextu, si de expensis non constat. *Rota in Jaunen. Pecuniaria, seu præsentorum attentatorum coram Duozetto Decano, decis. recent. par. 8. dec. 2. 18. num. 17.*

1640. 26. Maji. — Episcopi, etiam inconfultis Superioribus, possunt visitare Monialium Monasteria Regularibus subiecta, etiam assumpto secum Vicario Generali, & Confessario earundem Monialium. *Congregat. Concil. apud Matthæuc. in Offic. Cur. Regular. tom. 1. cap. 13. num. 13. ex Barbo. ad Concil. Trident. sess. 24. cap. 5. de Regular. & Monialib. numer. 13.*

1640. 10. Iul. — Commissarius Nunci Apostolici non potest absoluerè à Censuris. *Congregat. Immunitat. in Melphiten, apud Paicucc. in Compend. ad Consultat. Antonie Jac. Pignat. par. 1. tit. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mihi 146.*

1641. 19. Ian. — Parochus unius Diocesis non potest Confessiones audire in alia Diocesi sine licentia Episcopi Diocesani. *Congregat. Concil. in una Civitatis Plebis, apud Nicol. in Etsesul. verb. Parochus, num. 22.*

1641. 1. Mar. — Pacem cum alio facere nemo compellitur, cum sufficiat in foro Conscientiæ intus injuriarum remittere, ac rancorem deponere: nec offensum tenetur satisfactionem, vel publicam apud Iudicem injuriæ ex Iustitiæ zelo prosecutionem offendenti condonare, licet esset Parochus, & alij ex hoc scandalizarentur, quia si prosequitur

Vindictam per viam Iustitiæ absque odio (quod asserenti credendum est) scandalum videtur potius passivum, quam activum, ut declaravit *Congreg. Episcoporum in Terracinen.* & alibi sæpissimè, prout citatur, & refert Nicol. in *Lucubrator. tom. 1. Civil. lib. 2. tit. 20. num. 26. ubi tamen*, licet contrarium in praxi regulariter suaderi debeat. ¶ Dictum fuit supra, asserenti credendum esse, nam in foro Conscientiæ Penitentis tam pro se, quam contra se creditur, *cap. significasti, il. 2. de homicid. apud d. Nicol. in Flocul. verb. Penitentia, num. 11.*

1641. 5. Mar. — Abolutio à Censuris est personaliter petenda, prout respondit *Congregat. Immunit. in Aprutina*, & antea in *Nucerina 1636. 8. Apr. apud Pascucc. in Compend. ad Consultat. Canonie. Inc. Pignat. part. 1. titul. de Censuris Ecclesiasticis, pag. mibi 146.*

1641. 30. Iun. — Excommunicationis late sententiæ eo ipso absque alia declaratione penam incurrunnt omnes utriusque sexus Personæ tam Sæculares, quam Ecclesiasticæ, etiam cujusvis Ordinis privilegiatæ, & exemptæ Regulares, quæ in quibusvis Civitatibus, & Diocesis Hispanicis Ecclesiis, earumque Atriis, & ambitu Tabaccum, sive solidum, sive in frustra concium, aut in pulverem redactum, ore, vel naribus, aut fumo per tubulos, & aliâ quomodolibet fumere audent: quam Excommunicationem incurrunnt etiam illi, qui à Sede Apostolica Indultum habent, quod non possint excommunicari, suspendi, vel interdicti. *Urbanus VIII. apud Cherubin. in Bullar. Rom. tom. 4. Constit. 161. quæ incipit Cum Ecclesiæ, s. 1. & refero etiam Peyrin. de Privileg. Regular. tom. 3. Constit. 31. pag. mibi 443. & ex eo Barbosa in Sum. Apostolicar. Decis. verb. Tabaccum, num. 1.*

1641. 13. Sept. — Dum Curatus Excommunicatione ligatur, ponendus est Oeconomus. *Congregat. Episcoporum. apud Nicol. in Flescul. verb. Excommunicatio, num. 20.* ¶ Notandum, quod Parochus

Censura Excommunicationis, suspensionis, vel Interdicti ab ipso Iure lata innodatus, qui non fit notorius percussor Clerici, aut ab Episcopo denunciatus, potest ad evitanda scandala ante Absolutionem (præmissa tamen Contritione) Sacramento Fidelibus administrare, si ab his fuerit requisitus, neque alius adfit, qui æque utiliter administraret, *Cencil. Constanti, & Extrav. Martini V. apud Engel. in Manuali Parochor. par. 3. num. 7.*

1641. 13. Sept. — Confessiones aufertur in Ecclesia, & intra Crates, quando tamen necessitas vel rationalis causa aliter non suadeat: ac etiam in Sacratio, vel alio decenti loco poterunt audiri, super quo non liceat Episcopis, neque per se, neque per suos deputatos visitare Confessionalia, sive loca Regularium, ubi Confessiones audiuntur, nec etiam ad effectum videndi, an sint iuxta ipsorum Decreta, sed hoc relinquendum est omnino Visitatoribus suorum Superiorum. *Congregat. Episcoporum & Regular. apud Pascucc. in Compend. ad Consultat. Canonie. Inc. Pignat. part. 1. tit. de Confessione, & Confessionibus, pag. mibi 199.*

1641. 13. Sept. — Non tenentur Regulares petere licentiam ab Episcopo, vel Curato accedendi ad Infimos pro Sacramento Pœnitentiæ administrando, sed sufficit, si postea fidem habita Confessionis in Domo eorumdem Infirmorum relinquat: In Edicto autem Episcopi quoad prohibitionem, audiendi Confessiones ante ortum, & post occasum Solis, non est facienda specialis mentio de certo genere Personarum, sed loquendum absolute, & simpliciter de omnibus, nempe, quod nemo administraret tale Sacramentum nec ante, nec post dictum tempus, nisi tamen necessitas, vel rationalis causa aliter iusserit. *Congregat. Episcoporum & Regular. apud eund. ibid.*

1641. 27. Sept. — Confessarii Monialium non tenentur petere ab Ordinario licentiam alloquendi Moniales, vel ingrediendi Monasterium ob necessitatem